Середа 27 серпня 2003 року. № 159 (3159)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПАМ'ЯТЬ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Життя, покладені на вівтар боротьби зі злочинністю

У Донецьку вшановували пам'ять співробітників органів внутрішніх справ, які загинули, виконуючи свій професійний обов'язок. Керівники обласного УМВС на чолі з генерал-лейтенантом Валерієм Малишевим зустрілися з сім'ями загиблих і вручили їм по 500 гривень. А вдови капітана міліції Миколи Балуєва та старшини міліції Віктора Ісакова одержали ключі від двокімнатних квартир. Особливу увагу було приділено дітям загиблих міліціонерів, які обрали професію своїх батьків. Нині 14 таких підлітків навчаються в Юридичному ліцеї Національної академії внутрішніх справ України.

Артур Мошник **(на знімку)** народився 1995 року, в день похорону батька, лейтенанта міліції, який загинув під час операції з боротьби із наркотиками.

(Закінчення на 4-й стор.).

ЗА УКРАЇНУ, ЗА ЇЇ ВОЛЮ

Неділя, 24 серпня. На головній трибуні на Хрещатику — Президент України Леонід Кучма, Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Прем'єр-міністр Віктор Янукович, народні депутати, члени уряду, представники дипкорпусу, гості.

Лунають фанфари, розпочинається парад на честь незалежності України. Командує парадом головнокомандувач Сухопутних військ генерал-полковник Петро Шуляк. Приймає парад Міністр оборони Євген Марчук.

Відкриваючи його, міністр, зокрема, сказав, що збройні сили країни відкрито для народу і демократичного контролю.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ОФІЦІЙНО

Кучма відкликає свій законопроект із КС

Президент України Леонід Кучма направив до Верховної Ради листа із проханням відкликати його проект змін до Конституції, поданий на розгляд парламенту 19 червня цього року.

Глава держави відзначає, що шлях, який обрав парламент, направивши його законопроект до Конституційного Суду, «з правової точки зору викликає великі сумніви».

Водночас, на думку Президента, замість вирішення питань, пов'язаних з розглядом проекту, значна частина народних депутатів «почала його блокування, різного роду некоректні дії, проголошення надуманих, нічим не обгрунтованих версій реалізації проекту».

Їх підтримає конституційна більшість

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин позитивно оцінює законопроект із внесення змін до Конституції, запропонований комуністами і соціалістами разом з адміністрацією Президента.

В інтерв'ю журналістам глава парламенту висловив сподівання, що документ підтримають 300 народних депутатів.

Нагадаємо, в четвер лідер Компартії України Петро Симоненко і лідер Соцпартії України Олександр Мороз повідомили, що опозиція та адміністрація Президента України працюють над єдиним законопроектом, який передбачає обрання глави держави Верховною Радою.

Шість партій, а кандидат один

Шість партій парламентської більшості, що підписали політичну угоду про просування політичної реформи та висування єдиного кандидата на президентські вибори, мають намір проводити єдину політику своїх фракцій у Верховній Раді, узгоджено вносити до парламенту всі законопроекти, а також дотримуватися механізму узгодження дій фракцій з коаліційним урядом.

Про це йдеться в міжпартійній угоді, підписаній лідерами політичних партій більшості — Аграрної та Народно-демократичної, Партії промисловців і підприємців, «Регіони України» та «Трудова Україна», а також Соціал-демократичної партії (об'єднаної), текст якого передано до агентства «Інтерфакс-Україна».

(Закінчення на 2-й стор.).

У НОМЕР

Теплі слова із закордону

З нагоди 12-ї річниці незалежності України на адресу Голови Верховної Ради України Володимира Литвина надійшли привітання від керівників парламентів, посольств і представників зарубіжних країн. У них — теплі слова поздоровлень зі святом, щирі побажання нашому народові успіхів у побудові й розвитку демократично-правової держави.

«Офіційні візити парламентських делегацій Республіки Білорусь в Україну та України до Білорусі, що відбулися 2003 року, — йдеться, зокрема, в привітанні Голови Палати представників Національних зборів Республіки Білорусь В. Попова, — надали нового імпульсу нашій співпраці, сприяли обмінові досвідом законодавчої роботи між парламентаріями двох країн, визначенню нових напрямів взаємодії. Цілком і повністю вітаючи активізацію міжпарламентського співробітництва, висловлюю впевненість, що партнерство між законодавчими органами Білорусі й України, в тому числі й у нових сферах, й надалі розвиватиметься в дусі дружби та добросусідства...» Миру, щастя та благополуччя дружньому українському народу побажала Євгенія Остапчук — Голова парламенту Республіки Молдова. Вона висловила впевненість у подальшому розвитку традиційних уз дружби й співробітництва між нашими країнами. Надійшли привітання від Посла Азербайджанської Республіки в Україні Талята Алієва, Посла Палестини в Україні Валіда Закута.

Ветеранам — безплатні маршрутки

Ветерани Великої Вітчизняної війни і прирівняні до них особи, які мешкають у Луганську, віднині мають змогу безплатно їздити в міських маршрутних таксі. Таку пільгу їм надали міська влада і транспортники. Домовитися з перевізниками було нелегко, оскільки вони втрачали частину виручки, однак компромісу було досягнуто. Поки що вирішено надати право безплатного проїзду другий категорії осіб, які належать до інвалідів війни та особам, котрі мають особливі заслуги перед батьківщиною, **інформує наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

ПРОГНОЗ

Без хліба не залишимося

Запорізькі хлібороби завершують збирання ранніх зернових, а намолочено лише 142 тисячі тонн зерна. Схоже, середня врожайність по області не перевищить дев'яти центнерів з гектара. Загалом зернових та зернобобових планується зібрати не більш як 520 тисяч тонн — четверту частину минулорічного врожаю. Вперше за останні 15 років доведеться завозити зерно з інших регіонів. Завдяки зусиллям місцевої влади в області засіки вже надійшло 53,5 тисячі тонн продовольчого зерна. Це допомогло стабілізувати ситуацію на продовольчому ринку регіону, зменшити роздрібні ціни на хліб.

Нині запорізькі хлібороби готуються до осінньопольових робіт. Озимими в області планується засіяти не менш як 500 тисяч гектарів. 95 відсотків цих площ вже готові до сівби, **повідомляє наш власний кореспондент Олександр АБЛІЦОВ.**

Баланс тижня

Україна в першому півріччі скоротила борг перед МВФ на 4,8 відсотка — до 1969,6 млн. доларів

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Співпрацю слід систематизувати

Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з делегацією Конгресу США на чолі з Куртом Велдоном. Під час розмови він наголосив на необхідності побудови відносин між парламентами двох країн так, щоб ця співпраця мала системний характер і сприяла остаточному розв'язанню наявних проблем. Як повідомив журналістам прес-секретар Голови ВР Ігор Сторожук, представники американського Конгресу обговорювали під час візиту в Україну питання співпраці між науковими центрами, а також перспективи військово-технічного співробітництва.

Американські конгресмени передали Володимиру Литвину запрошення від спікера Конгресу відвідати США з офіційним візитом на чолі парламентської делегації.

Шість партій, а кандидат один

(Початок на 1-й стор.).

Відповідно до підписаної політичної угоди, сторони зобов'язуються «зробити все необхідне для реалізації політичної реформи, проголошеної Президентом України у зверненні до народу 24 серпня 2002 року і підтриманої під час всенародного обговорення», а також «висунути єдиного кандидата на пост Президента України на чергових президентських виборах 2004 року».

Згідно з документом, сторони домовилися про те, що кожна партія, котра поділяє бачення демократичного розвитку України як суверенної і правової держави, може приєднатися до цього документа, що буде оформлено відповідним протоколом, який публікується в пресі.

За Україну, за її волю

(Початок на 1-й стор.).

Без професійної армії держава не може існувати. «Наша мета — створення сучасних збройних сил, здатних ефективно виконувати поставлені перед ними завдання», — заявив Є. Марчук.

Він також нагадав, що більш як 20 тис. військовослужбовців і працівників органів внутрішніх справ за роки незалежності брали участь у миротворчих операціях на трьох континентах.

Парад, в якому беруть участь п'ять тисяч військовослужбовців, традиційно відкриває рота барабанщиків військового ліцею імені Івана Богуна. Урочистим маршем Хрещатиком пройшли 16 зведених батальйонів із різних областей країни.

Уперше за всю історію парадів Державний гімн України хором виконали військовослужбовці парадної обслуги.

Уперше Хрещатиком пройшла прапороносна група з прапором Збройних сил України і прапорами видів ЗСУ — Сухопутних військ, Військово-морських сил, Військово-повітряних сил і Військ протиповітряної оборони.

Уперше напередодні святкового параду військові частини, які беруть участь у ньому, одержали бойові прапори нового зразка. На лицьовому боці бойових прапорів — емблема ЗСУ і девіз: «За Україну, за її волю!». На зворотному боці — найменування частини.

Видовищем, що захоплює дух, став театралізований виступ батальйону почесної варти окремого полку Президента України, зведеного оркестру і ансамблів ЗСУ, МВС та Прикордонної служби.

Парад завершився показовим виступом зведеного військового оркестру, до складу якого ввійшли 16 військових оркестрів.

Урочистості на честь незалежності України тривали в Києві до пізньої ночі.

Від сировинного обміну до новітніх технологій

Учора заступник Голови Верховної Ради України Олександр Зінченко зустрівся з делегацією парламентаріїв, провідних економістів та науковців Федеративної Республіки Німеччини.

Під час зустрічі обговорювались розвиток ринкової економіки та її правове забезпечення, співпраця науковців Німеччини і, зокрема, Українського вільного університету (м. Мюнхен) з Національною академією наук України.

Значну частину дискусії було присвячено розвиткові відносин України і Німеччини в різних галузях економіки. Сторони погодилися, що від співробітництва, пов'язаного переважно із сировинним обміном, потрібно перейти до співпраці в тих галузях економіки, що пов'язані з використанням новітніх технологій.

Світломузичний фонтан

До річниці незалежності в Донецьку названо лауреатів регіональної нагороди в дев'яти номінаціях. Вручено й два спеціальні призи — наймолодшому в Україні міжнародному гросмейстеру Каті Лагно та лауреатові міжнародного конкурсу «Євробачення» Жерліну Ндуді.

А на центральній площі обласного центру з'явився світломузичний фонтан — дітище комунального підприємства «Донецькміськводоканал». Музичний супровід включає понад два десятки варіантів композицій — від класики до сучасної естради.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

А підбурювачам хоч трава не рости

У зв'язку з намаганням окремих політичних сил спричинити соціальне напруження у столиці прес-служба Київської міської держадміністрації виступила із заявою.

«Добре відомі киянам мотиви цих дій, — наголошується у документі, —налаштувати столичну громаду проти своєї влади, будь-що домогтися усунення з посади Олександра Омельченка, привести до керівництва містом людину, яка відкрила б пряму дорогу до задоволення давно омріяних меркантильних інтересів олігархічних груп».

У заяві зазначається, що, втративши надії реалізувати свої наміри під час виборів київського міського голови та після невдалих спроб позбутися безкомпромісного, а тому незручного для них керівника столичної влади шляхом брудних підкилимних інтриг, опоненти Олександра Омельченка не заспокоїлися.

У хід пішли найбрудніші розробки найнятих політтехнологів, які реалізуються через підконтрольні згаданим політичним силам засоби масової інформації.

Нещодавно на боці «благодійників» киян знову засвітилися «борці» за народне щастя Вадим Гладчук та Дмитро Корчинський.

Не заглиблюючись у деталі конфлікту, зініційованого так званим братством Корчинського, прес-служба заявляє, що Київський міський голова розпорядився розв'язати житлові проблеми частині сімей, які мешкають у будинках по вулицях Салютній, Туполєва та проспекту Перемоги, які перебувають на квартирній черзі і мають правові підстави на одержання житла раніше, ніж почали організовувати акції протесту. Тому вихваляння пана Корчинського перед телекамерами, нібито він «видавив» з київської влади 40 квартир, є дешевою спекуляцією, констатує документ.

Із заявою звернулася Спілка жінок Києва, яка, зокрема, висловлює своє обурення з приводу кампанії, що розгорнулася в окремих ЗМІ стосовно перебування Олександра Омельченка на посаді київського міського голови.

На вчорашній прес-конференції, присвяченій соціально-економічному розвиткові столиці за сім місяців, київський міський голова Олександр Омельченко розповів, зокрема, і про ситуацію, що склалася із забезпеченням киян житлом.

Незважаючи на те, що ринок житла у місті наповнений і є достатній вибір, на черзі за житлом стоять 150 тисяч киян — у 1990 році черговиків було 220 тисяч осіб.

Проблема загострилася тому, що у Києві нараховують 513 гуртожитків, які у минулому належали підприємствам так званого союзного підпорядкування. У цих гуртожитках мешкає майже 70 тисяч осіб. Кожен четвертий не має на це жодних законних підстав. Підприємства від гуртожитків фактично відмовилися, більшість жителів стали безробітними. В гуртожитках майже 20 років не робили ремонти, умови там жахливі.

З ініціативи Київради 55 гуртожитків взято на баланс міста. 14 з них вже відремонтовано і переплановано, де мешканці одержали понад 1000 квартир.

Проблема ця складна і важка, вирішуватиметься вона цивілізовано, а не на руку політичним спекулянтам на зразок так званого братства, яке Олександр Олександрович назвав «розбратством».

Водночас розв'язувати житлову проблему за рахунок киян, які на законних підставах багато років стоять у черзі (серед них інваліди, чорнобильці, малозабезпечені сім'ї та інші пільгові категорії), влада Києва не допустить.

Третій рік поспіль у Києві споруджується мільйон квадратних метрів житла, 20 відсотків якого йде на розв'язання цих проблем. Найближчим часом будівництво житла передбачено збільшити до 1 млн. 200 тисяч квадратних метрів щорічно, запевнив київський міський голова.

Анатолій КАРАСЬ.

Кубок миру для юних талантів

Яскравою шоу-програмою завершився в Одесі у День незалежності міжнародний фестиваль юних талантів «Кубок миру». У ньому взяли участь представники 12 міст України, Росії, Казахстану та Грузії. Майже тиждень вони знайомилися з Одесою, брали участь у конкурсах. Переможці у своїх номінаціях (діти від 4 до 16 років) отримали спеціальні дипломи, стрічки з написами «Принцеса» чи «Принц миру», корони та іграшки.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Відсвяткували...

Майже 800 тисяч осіб узяли участь у масових заходах у всіх регіонах України з нагоди 12-ї річниці її незалежності. Загалом, за даними міліції, у неділю відбулося 2,3 тисячі масових заходів більш як у 280 населених пунктах країни. Порушень громадського порядку не зареєстровано, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

ФОТОФАКТ

Фото Світлани КАЛИНОВСЬКОЇ.

Чотири місяці роботи і 400 тисяч гривень від 86-річного лікаря з Торонто Василя Іваницького знадобилися для відкриття в Севастополі пам'ятника Тарасові Шевченку.

Асоціація народних депутатів України глибоко сумує разом з народним депутатом України I скликання, виконавчим директором Асоціації народних депутатів України Криволапом Володимиром Івановичем у зв'язку зі смертю його матері

Криволап Марії Никифорівни

і висловлює співчуття рідним, близьким та друзям померлої.

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та профспілкові комітети профспілкових організацій народних депутатів України IV, III та II скликань Верховної Ради висловлюють щире співчуття народному депутатові України I (XII) скликання, виконавчому директорові Асоціації народних депутатів України Криволапу Володимиру Івановичу в зв'язку з тяжкою втратою — смертю його матері

Марії Никифорівни.

Рада ВПСНДУ у Верховній Раді України та ПК ПО НДУ IV, III та II скликань.

Гіркий присмак

Цьогорічне свято Дня незалежності мало для мене дещо гіркуватий присмак. Гадаю, не лише для мене. За останні два місяці в мешканців будинку № 18 по бульвару Кольцова в Києві, які не користуються послугами мережі кабельного телебачення, після 24.00 стали відмикати всі канали телебачення. Навіть перший національний. 24 серпня телеканали наче по команді відмикалися один за одним. Очевидно, за заздалегідь погодженим графіком. Наближалася дванадцята година ночі. Ми з дружиною дивилися по телеканалу «Інтер» трансляцію святкового концерту з київського майдану Незалежності. Пригадуєте, на закінчення програми В. Кличко та О. Пономарьов співали тандемом гімн України. Та до кінця побачити й почути цей чудовий спів нам не дали.

Телевізійне безладдя в Києві не робить честі нікому. Тим паче коли порушуються елементарні конституційні права громадян.

Олександр БОРЩЕВСЬКИЙ,
член Національної Спілки журналістів України, лауреат золотої медалі «Незалежність» Київської спілки журналістів.

Законність, прозорість, гласність

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Саме ці знакові принципи стали визначальними у стилі та практиці роботи Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації, коли її очолила визнаний лідер Валентина Семенюк. Це швидко й відчутно позначилося на результатах доволі специфічної діяльності комісії.

Роздержавлення та приватизація, надто в їх здійсненні по-українському, поза сумнівом, належать до значущих явищ. Витримати суспільно виважену, державницьку лінію у прийнятті рішень щодо визначення долі об'єктів державного набутку, не поступитися принципами перед будь-яким тиском, не збочити на угодовство — ой як непросто! Як цього вдається досягти — про це розмова з головою комісії ***В. СЕМЕНЮК.***

— Валентино Петрівно, з чим ваша комісія прийшла до завершення третьої сесії Верховної Ради?

— За цей період відбулося одинадцять засідань комісії, де розглянуто 34 питання. Окрім того, ми дали раду понад тисячі звернень від осіб, установ та організацій з багатьох регіонів країни. А ще провели парламентські слухання на тему «Наслідки і перспективи приватизації в Україні» та «круглий стіл» — «Проблемні питання під час приватизації житла та післяприватизаційний період».

Ось, якщо коротко, така статистика. На перший погляд, начебто негусто. Та варто зважити, що за нею — на сотні мільйонів гривень і доларів державного, а отже, народного набутку, збереженого від пожадливих зазіхань «прихватизаторів» різних мастей. Це тисячі й тисячі збережених робочих місць для наших співгромадян і порятована певність того, що пануюче на нашому псевдоринковому торжищі беззаконня можна перемагати в ім'я і за допомогою законності. Ну, а як все це давалося — окрема розмова...

— То задля чого її відкладати? Ось і поділіться враженнями, спостереженнями, а може, й якимись секретами.

— Щодо секретів, то скажу одразу: в роботі ми прагнемо прозорості, й уся методика побудована саме на цьому знаковому принципі. У нерозривному поєднанні із законністю та гласністю. Це ті засади, котрі дають нам можливість діяти виважено і впевнено і в яких нас ще ніхто не зміг змусити засумніватися. Тож так маємо намір діяти і надалі. Бо цього потребує вже сам характер нашої роботи і те правове поле, у якому нам доводиться працювати.

Найскладніші питання виносимо на розгляд комісії. Виконання доручень і звернень Голови Верховної Ради у нас — на постійному контролі, це забезпечує їх високу ефективність. До речі, під неослабним контролем комісії перебувають також нормативно-правові акти, що їх видає Фонд держмайна та Держжитлокомунгосп України. Ось лише один приклад. Розглянувши питання щодо незаконного відчуження майна ВАТ «Чисті метали», внаслідок чого було втрачено цілісний майновий комплекс підприємства, яке має стратегічне значення для економіки та безпеки держави, комісія ухвалила залишити в державній власності контрольний пакет акцій підприємства та зберегти його цілісність. За нашим дорученням Фонд держмайна виконує зазначену ухвалу. А Генеральна прокуратура порушила кримінальну справу за фактом розкрадання державного майна.

Після зміни керівництва почалося відновлення цілісного майнового комплексу. Однак особи, які раніше незаконно привласнили майно ВАТ, тепер намагаються заволодіти ним через умисне банкрутство ВАТ «Чисті метали». Справа перебуває на контролі у комісії.

— Ви тут кажете про факт намагання вочевидь штучного доведення підприємства до банкрутства з наступним його привласненням приватними особами. Ваша комісія прагне поставити цьому зловісно-руйнівному явищу надійну перепону. Нещодавно наша газета, з вашої подачі, розповідала про колізії навколо ВАТ «Рівнеазот». Яка подальша доля цього підприємства?

— Оскільки ВАТ «Рівнеазот» штучно доводять до банкрутства, комісією було запропоновано вжити заходів щодо забезпечення ефективного управління пакетом акцій ВАТ «Рівнеазот». Нині він перебуває у державній власності. Відповідно до рішення комісії Рівненську облдержадміністрацію позбавлено повноважень щодо управління об'єктами державного майна.

— Об'єктами зазіхань заповзятливих «прихватизаторів» нині стали не лише підприємства, а й наукові та проектно-конструкторські заклади. Напевне, вам доводиться втручатися у справи із захисту від посягань на інтелект нації?

— Доводиться, і досить часто. У комісії розглядалися питання про збереження статусу державних установ низки науково-дослідних та проектно-конструкторських інститутів. Зокрема, НДЕІ Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України. Під надуманими приводами інститут намагаються ліквідувати. Свого роду остракізму піддають також єдиний в Україні інститут дизайну, а ще — ВАТ «Агропромсистема» (Київ), ВАТ «Український науково-дослідний інститут паперу» та чимало інших. Хіба це по-державному — позбуватися набутого, нищити науку?

— Є перелік об'єктів, котрі законним порядком визначені як такі, що не підлягають приватизації. Однак спроби прибрати їх до рук спритники роблять постійно і нерідко вдало. Чому так трапляється і як комісія діє в таких випадках?

— Один з таких об'єктів — Київський інститут хлібопродуктів. Правління компанії надало дозвіл дочірньому підприємству «Київський інститут хлібопродуктів» виступити співзасновником ЗАТ «Інститут хлібопродуктів». Після цього до статутного фонду ЗАТ «Інститут хлібопродуктів» було передано майно дослідно-стендового й лабораторного корпусів інституту.

Комісія звернулася до Генеральної прокуратури України з проханням захистити майнові інтереси держави та розглянути питання про відповідальність винних осіб. Представник прокуратури розглянув справу, інститут залишився власністю держави, колектив відновив роботу.

— Чимало зловживань у практиці приватизації житла. Чи вживає комісія заходів для захисту законних прав громадян та організацій?

— Обов'язково й останнім часом дедалі більше. Про це свідчить і проведення тематичного «круглого столу» за участі представників усіх регіонів країни. А з повсякденної практики можна навести такий приклад.

Позитивно вирішено питання зміни статусу військового містечка села Данилівка Васильківського району Київської області, мешканцям якого досі відмовляли у приватизації житла, оскільки житло на території закритих військових містечок не підлягає приватизації. Тепер всі бажаючі можуть приватизувати квартири, у яких вони мешкають.

Часто лише після втручання комісії вирішуються питання доприватизації житла громадянами, які мають на це право, та багато інших, якщо є законні підстави для їх вирішення.

Підготовлено подання до Конституційного Суду України з приводу офіційного тлумачення чинного законодавства щодо використання допоміжних приміщень житлових будинків, оскільки це питання, на жаль, стало актуальним після масового (кілька десятків випадків) руйнування старовинних будинків — пам'яток архітектури внаслідок надбудов мансард.

Вів розмову
Іван ДМИТРЕНКО.

ФОТОФАКТ

Міністр оборони Євген Марчук вручив нагороди кращим військовослужбовцям Збройних Сил України.

На знімку: майора Юрія Пазюка нагороджено відзнакою МО України «Доблесть і честь» та нагрудним знаком «Воїн-миротворець».

Фото **Олександра КЛИМЕНКА.**

БАЛАНС ТИЖНЯ

Контора пише...

Голова головного приватизаційного відомства Михайло Чечетов поінформував громадськість про дострокове виконання планових завдань з перерахування коштів у бюджет: від успішної торгівлі державною власністю до бюджету надійшло вже 1 мільйон 700 тисяч гривень. Отже, невдовзі матимемо прецедент: стовідсоткове і більше виконання бюджетного зобов'язання з відрахувань до бюджету.

Якщо поглянути на те, як витікає крізь урядові пальці державна власність, то на часі скинути перед ФДМУ капелюха. В прямому розумінні слова це можна зробити, коли відомство не обстоює державні інтереси в суді. Але спробуйте, якщо ФДМУ повсякчас вимушений захищати або оголошувати нечинними левову частку угод з купівлі-продажу. І завважте, з перемінним успіхом.

Минулого тижня ФДМУ оголосив конкурс з продажу 90,25 відсотка акцій державної акціонерної холдингової компанії (ДАХК) «Чорноморський суднобудівний завод». І одразу згадалося, що зовсім недавно ФДМУ не спромігся у суді повернути державі блокуючий пакет акцій дочірньої компанії ДАХК — суднобудівної верфі «Меридіан» від власника, який не відповідав за своїми інвестиційними зобов'язаннями. На думку ФДМУ. А на переконання власника (приватної компанії з обмеженою відповідальністю, прописаною одразу в трьох заморських країнах), угода з купівлі-продажу не відповідала чинному законодавству. І судді з цим погодилися. Але чи варто тепер побиватися за волоссям (якоюсь там верф'ю), коли втрачаємо голову (холдинг)! Нагадаємо лише: вартість активів «Чорноморського суднобудівного заводу», за даними ФДМУ, становить 352,59 мільйона гривень, він є суб'єктом спеціальної економічної зони Миколаєва і має територію 215,1 га. Виробництво у справі про банкрутство ДАХК триває з 1997 року.

З державними холдингами в Україні не склалося, бо більшість з них — збиткові. Та це ще — півбіди. На думку Михайла Чечетова, вони тільки створюють проблеми. Як на мене, сприяють виведенню державної власності на користь міцних приватних акціонерів. Не дивно, що Президент України доручив Кабінету Міністрів і ФДМУ розробити проект закону стосовно захисту прав та економічних інтересів держави у процесі управління корпоративними правами. Заступник Голови ФДМУ Євген Григоренко каже, що закон спиратиметься на сім принципових пунктів. Скажімо, АТ, в яких держчастка становитиме понад 25 відсотків, матимуть право здійснювати додаткові емісії лише з дозволу уряду. В разі, якщо уряд дає «добро», емітент буде зобов'язаний викупити державний пакет за ринковою ціною. КРУ матиме право перевіряти фінансово-господарську діяльність АТ. І головне: у держхолдингів заберуть права на держпакети, а в статутні фонди вноситимуть лише права на користування ними. До такої міри радикальні заходи — вимушені й виправдані. Адже є й інша статистика. Держава має корпоративні права у 1480 АТ. Станом на початок цього місяця до держбюджету надійшло майже 20 мільйонів гривень дивідендів від державних часток у цих АТ. І це за планового завдання на 2003 рік у 315 мільйонів гривень. То, може, утримаємося від того, щоб зняти капелюха?

А ще згадаємо аргументовану незгоду кримського прем'єра Сергія Куніцина з продажем 89,48 відсотка акцій Кримського содового заводу, багаторічну приватизаційну тяганину з «Рівнеазотом», неузгодженість інвестиційних зобов'язань з покупцем Миколаївського глиноземного заводу і десятки інших, м'яко скажемо, корпоративних заморочок, пов'язаних з огріхами державного управління у сфері приватизації. Та чому лише в цій, специфічній сфері? Ощадбанк уже випав з трійки лідерів рейтингового списку банків у номінації «залучені кошти від населення», тобто втратив репутацію найощадливішого. Його Спостережна рада сформована лише з чиновників, наближених до Кабінету Міністрів та Верховної Ради — тож і тут ідеться про низьку якість державного управління.

Кількість регулювальників у нас зростає набагато швидше, ніж економіка. Минулого тижня укотре здивувала Рахункова палата. Вона поінформувала громадськість, що в другому півріччі слід забезпечити надходження доходів у сумі 22 мільярди 672,3 мільйона гривень. Особисто я не проти, але чому саме стільки. Бо, з'ясувалося, у першому півріччі Міністерство фінансів безпідставно зменшило обсяги доходів на 456,7 мільйона гривень з усіма плачевними наслідками для народу, які з цього випливають. Заступник Міністра фінансів Федір Ярошенко ці висновки назвав нісенітницею, яка народилася за спецзамовленням. Симптоматично. Що ближче до розгляду проекту чергового річного балансу, то більше всілякого роду спецзамовлень з яскраво вираженим політичним забарвленням. На превеликий жаль.

Приписувати трудодні або їх списувати — це політика, а не економіка, яка закликає їх заробляти. Бо приписки не нагодують, не зігріють, не втішать. Коли ж, як не тепер, по гарячих слідах так званої бакалейної кризи, це затямити? Але детальніше ми поговоримо про це, підбиваючи баланс за місяць.

Сергій ВЛАД.

НОВИНИ

За досвідом — із Китаю

ВІЗИТИ

До «голосоукраїнців» завітали колеги з китайської газети «Фачжи жибао». Головний редактор видання Лі Сяолу, завідувач міжнародного відділу Чаен Чунмін та шеф корпункту в провінції Гуандун Ден Сіньян зустрілися з головним редактором «Голосу України» Анатолієм Горловим і членами редколегії, обмінялися творчим досвідом. Між редакціями укладено угоду про співробітництво.

Китайські гості ознайомилися з роботою Верховного Суду України, де вони спілкувалися з керівництвом вищого судового органу.

Журналісти побували також у Боярці, де цікавилися життям Павки Корчагіна, про якого, до речі, в Китаї знято 18-серійний фільм. Потім ознайомилися з видатними пам'ятками столиці і Львова. В планах гостей відвідання Ялти, Севастополя та інших міст.

Вл. інф.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: Лі Сяолу, Тянь Сяоцзюнь (власний кореспондент газети «Фачжи жибао» в Україні) і Чаен Чунмін у редакції «Голосу України».

А якщо зазирнути в завтра...

ОСВІТА

У Національному педагогічному університеті ім. М. Драгоманова відбулося розширене засідання колегії Міністерства освіти і науки. Міністр Василь Кремень звітував про розвиток загальної середньої та професійно-технічної освіти минулого навчального року і завдання на 2003—2004-й. Вони, зокрема, зафіксовані у посланні Президента України до Верховної Ради, в Національній доктрині розвитку освіти та програмі діяльності Кабміну.

У підсумковій нараді взяли участь народні депутати, віце-прем'єр-міністр Дмитро Табачник, керівники міністерств та відомств, начальники обласних управлінь освіти, педагоги і профспілкові лідери.

Усі виступаючі, обговорюючи доповідь міністра, зачіпали наболілі (давно всім відомі) проблеми освіти, але практично ніхто з них не вніс конкретної ділової пропозиції щодо їх розв'язання. Педагоги скаржилися на дефіцит коштів, низьку зарплату, неякісну навчальну літературу, брак кадрів тощо. Та, хоч як дивно, чемно обходили гострі кути: майже не порушували питання про закриття українських шкіл, побори в них, нікудишнє медичне обслуговування.

Про ці та інші негаразди в освіті розповів Дмитро Табачник. Він, зокрема, сказав:

— Якби, скажімо, Луганська облдержадміністрація не вирвала кілька сотень тисяч гривень з резервного фонду Кабміну на святкування ювілею одного з районів, проти чого я виступав півроку, не мерзли б узимку учні профтехучилищ області. Про 650 незавершених навчальних закладів країни слід думати, а не про ювілеї. А ще про 80 тисяч дітей шкільного віку, які цього року не були охоплені навчанням; про 60 відсотків хлопчиків і дівчаток, що мають слабке здоров'я; випускників педвузів, яких до дошкільних установ «прибивається» лише 10 відсотків...

На тлі таких тривожних фактів, які й оптимістів наводять на сумні висновки щодо майбутнього держави, дах, що протікає, у школі, заборговані освітянам з 1997-го шість(!) мільярдів гривень не здаються жахливими...

Іван ІЛЛЯШ.

Сіють, та не скрізь

Закінчивши жнива з намолотом 660 тис. тонн — менш як торік, на півострові проаналізували на Республіканській нараді, присвяченій осінній посівній, причини недобору зерна. Головними з них названо не примхи погоди, а «масову зневагу до наукових методів обробки землі та недотримання термінів робіт, непоодинокі випадки неграмотного землеробства та догляду за посівами».

Досі не створено держрезерву зерна для основних хлібозаводів (хоча влада автономії пропонує за нього хорошу ціну і пообіцяла зняти з посад тих керівників, які не здадуть зерно до першого вересня). А до осіннього засіву кримчани підготували дещо більше половини площ, деякі господарства ще навіть не почали підготовку грунту. Хоча всю роботу потрібно було завершити до 25 вересня.

Перевірки показали: знову не проводяться потрібні агрозаходи, знову сіють неякісно, не підживлюють, строки не витримують; у 14 господарствах не вистачає зерна, хоча придбати його нині не проблема. А зволікання робіт на ланах може затягти осінній засів до листопада. За такого ставлення до посівної годі й сподіватися на хороший наступний урожай.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Життя, покладені на вівтар боротьби зі злочинністю

(Початок на 1-й стор.).

Дружина Тетяна (до речі, сержант міліції) розповідає, що після народження сина в лікарню прийшли друзі і вмовляли дати хлопцю ім'я батька. Юний Артур Артурович розуміє, що батько — то не портрет із траурною стрічкою, що стоїть на столі, а набагато більше.

Після поминальної панахиди в Храмі святого мученика Іоанна Воїна, спорудженому на території УМВС, присутні поклали квіти до підніжжя пам'ятника «Правоохоронцям Донбасу». Закінчилася церемонія хвилиною мовчання та триразовим салютом з автоматів.

Тільки за роки незалежності на Донеччині загинуло 35 міліціонерів. Для вшанування пам'яті цих людей в області встановлено 13 пам'ятників та меморіальних дощок. Їхніми іменами названо 19 вулиць.

Ліна КУЩ, Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Зі скель — у парки

У кримському Чорноріченському лісництві створено 55-гектарну генетичну резервацію високого ялівцю. Рятувати від зникнення цю реліктову рослину взялися не випадково. З усієї території колишнього СРСР занесена до Червоної книги Міжнародного союзу охорони природи, вона вціліла лише у гірському Криму. Та й тут майже вщент винищена пожежами та зухвалими набігами заготівельників унікальної деревини.

Кримські селекціонери зуміли вивести «приручений» до урбанізованого середовища сорт гірського ялівцю.

Микола БАСОВ.

ФОТОФАКТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У столичному Печерському ландшафтному парку проходила 48-ма виставка квітів.

ВІСТІ З ЧЕРКАЩИНИ

Обжинки з гірчинкою

Проти торішнього майже двомільйонного валу хліба цьогорічний ужинок землеробів області скромний. За врожайності близько 18 центнерів з гектара зібрано всього 635 тисяч тонн ранніх зернових. Найбільше збіжжя намолочено в Уманському районі — понад 60 тисяч. Найменше — У Чигиринському, Кам'янському, Канівському районах, агрономічні служби яких ламають голови над тим, де добути за безгрошів'я насіння озимої пшениці на осінню сівбу.

Керівні аграрії області сподіваються підправити невтішні показники за рахунок кукурудзи. «Королева полів» займає понад 150 тисяч гектарів.

Повернулися з книжками

Понад 10 тисяч примірників книг передала українська діаспора Канади обласній бібліотеці імені Тараса Шевченка. Серед них є справжні раритетні видання, які побачили світ на початку минулого століття. На особливому місці у книгозбірні тепер твори вихідців з Черкащини, котрі за радянських часів піддавали нищівній критиці або замовчували. Це збірки поезій і прози Тодося Осьмачки, романи Докії Гуменної, повісті Ольги Мак, белетристика Олександра Кошиця та Василя Авраменка.

Канадсько-український бібліотечний центр у Черкасах, створений за благодійні кошти канадського товариства «Приятелі України», дванадцятий за рахунком, відкритий в різних областях України за сприяння заокеанських співвітчизників.

Гра з трагічним фіналом

У селі Мірошники Корсунь-Шевченківського району від ураження електрострумом загинули двоє дітей... Дев'ятирічна Богданка разом з шестирічним братиком гралися на вулиці в піжмурки. Коли Віталик доганяв сестричку, під ноги йому потрапив обірваний зі стовпа електродріт.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Пономарьов ультиматумів не визнає

Шахи. Чемпіон світу українець Руслан Пономарьов не виконав вимогу Всесвітньої федерації шахів (ФІДЕ) підписати 25 серпня до 17-ї години за київським часом контракт на проведення з 18 вересня по 7 жовтня в Ялті зустрічі з росіянином Гаррі Каспаровим.

Це інформація оргкомітету із проведення матчу, який очолює Прем'єр-міністр України Віктор Янукович. Отже, зустріч опинилася під загрозою зриву. Пономарьов наполягає на вилученні з контракту всіх згадувань про можливість заміни керівництвом ФІДЕ гравців зустрічі, повернення до затвердженої раніше редакції правил, в якій був відсутній додатковий день відпочинку перед тайм-брейком, на призначенні одним із двох арбітрів матчу російськомовного судді і проведенні антидопінгового аналізу в акредитованій лабораторії будь-якої країни, крім Росії та України.

Оргкомітет передав ці пропозиції президентові ФІДЕ Кірсану Ілюмжинову 23 серпня, але поки що не отримав відповіді. Хоча під час телефонних розмов представники ФІДЕ висловлювали готовність прийняти деякі зі згаданих пропозицій. Оргкомітет звернув увагу на ультимативний характер вимог до Руслана Пономарьова з боку ФІДЕ, а також на постійні погрози замінити його в матчі іншим гравцем.

Руслан Пономарьов офіційно повідомив організаторам матчу, що ультимативність позиції ФІДЕ змушує його розглядати можливість звернення до Президента України Леоніда Кучми з проханням скасувати розпорядження про проведення матчу в Ялті.

Золота шабля пана Лукашенка

Універсіада. Тегу (Корея). На Всесвітніх літніх студентських іграх українські спортсмени після п'яти днів змагань виборола тринадцять медалей! Три з них — золоті. До того ж збірна України в командному заліку за кількістю нагород посідає четверте місце. Українці поступаються лише росіянам, господарям змагань та китайцям, проте випереджають таких грандів світового спорту, як США та Велика Британія.

Основний внесок до скарбнички нашої команди зробила Ганна Безсонова, яка здобула золоту і чотири срібні нагороди. Не порушує переможних традицій Яна Клочкова, котра виграла фінальний заплив на 200 метрів комплексного плавання.

Третім нашим героєм на Універсіаді в справжньому козацькому виді спорту — фехтуванні на шаблях — став Володимир Лукашенко.

СПОРТ

Українські плавці — Ігор Червінський на 800-метрівці вільним стилем, Сергій Адвена (200 метрів батерфляєм) та Ольга Береснєва (800 метрів вільним стилем) — стали срібними призерами. В естафеті 4х100 вільним стилем (чоловіки) збірна України фінішувала третьою.

У турнірі з тхеквандо Петро Давидов (до 72 кг) посів друге місце, а Ольга Черкну (до 63 кг) була третьою.

Єдиним розчаруванням стала поразка футбольної збірної України, що поступилася команді Англії з рахунком 1:2 і зійшла з дистанції.

Бронзовий заспів

Легка атлетика. Чемпіонат світу. Париж (Франція). В перший день змагань українська командна скарбничка одразу поповнилася нагородою. Юрій Білоног завоював бронзову медаль у штовханні ядра — 21.10. Чемпіоном став білорус Андрій Міхневич — 21.69. Срібна відзнака в американця Адама Нельсона — 21.26.

І наступного дня ми задовольнилися ще однією бронзою. Жанна Блок була третьою на 100-метрівці. Слід сказати, що це своєрідний подвиг. Адже Жанна цього року тривалий час лікувалася після тяжкої травми і лише нещодавно відновила виступи. Сподіваємося, що до олімпійських Афін Блок, яка вже двічі ставала чемпіонкою світу, підготується якнайкраще.

(Закінчення на 16-й стор.).

Найбільший скарб столиці

ЗЕМЕЛЬНА АРИФМЕТИКА

Останнім часом і в нашій газеті, і в інших засобах масової інформації багато уваги приділено розв'язанню проблем використання земель столиці України. Зокрема, наводяться факти порушення чинного законодавства під час відведення земельних ділянок під міську забудову та недодержання екологічних вимог при розташуванні автозаправних станцій, інших об'єктів автосервісу тощо. Різні думки існують з приводу утворення Київською міською радою власного виконавчого органу з питань земельних ресурсів. Запроваджувана міською радою процедура продажу земельних ділянок у власність через земельні аукціони зумовлює неоднозначну реакцію адміністративних і підприємницьких структур. Надходять скарги стосовно термінів оформлення приватизації земель громадянами.

Журналіст Михайло Свояченко зустрівся з заступником голови Київської міської державної адміністрації, начальником Головного управління земельних ресурсів Анатолієм МУХОВИКОВИМ і попросив його прокоментувати виступи преси і відповісти на наші запитання про поліпшення регулювання земельних відносин у місті Києві.

— Анатолію Миколайовичу, мабуть, було б доречним розпочати нашу розмову з загальної характеристики земельних ресурсів міста Києва. Що представляє собою нині земельне господарство столиці?

— У межах міста Києва 83,6 тис. га землі. Це невелика площа у структурі земельного фонду держави, всього 0,14 відсотка. Але на цих землях зосереджено величезний інтелектуальний і соціально-економічний потенціал країни. Вартість земель міста у розрахунку на одиницю площі у 340 разів перевищує такий самий показник орних земель України — нашого найдорожчого скарбу. У структурі земель міста 41,5 відсотка становлять площі під лісами та іншими насадженнями, 33,7 відсотка — площі житлової та громадської забудови. Абсолютна більшість земель (97,5 відсотка) перебуває в державній власності, решту (2,5 відсотка) становлять приватні землі громадян і юридичних осіб. Ми маємо у місті понад 100 тис. власників і користувачів землі.

— Як здійснюється управління земельно-господарським комплексом столиці?

— Згідно із Земельним кодексом України розпорядження землями в межах міста здійснює Київська міська рада. Питання передачі земель у власність, викупу та вилучення земельних ділянок, надання ділянок у постійне користування та в оренду вирішуються лише на сесіях Київради. Це виправдало себе на практиці, забезпечує участь усіх жителів територіальної громади у вирішенні земельних питань через своїх депутатів, гарантує недопущення грубих помилок під час здійснення перерозподілу земель. Управління у галузі землекористування від імені Київради здійснює Головне управління земельних ресурсів.

— 24 липня ц. р. у нашій газеті було опубліковано матеріали «круглого столу» на тему «Фасади та задвірки столиці: права, цілі, дійсність». Зокрема, вказувалося, що у столиці порушено регулювання громадських земельних відносин. Не провадиться державний контроль за землекористуванням та у веденні державного кадастру, сумнівними з точки зору закону, якщо і здійснюються, є моніторинг земель, державна землевпорядна експертиза тощо. Як ви можете прокоментувати ці факти?

— Я не погодився б з думкою, що у столиці порушено регулювання земельних відносин. Щодо контролю за землекористуванням, то самоврядний контроль відповідно до статті 189 кодексу рада здійснює. Ведення земельно-кадастрової документації відповідно до статті 33 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» рада провадить. Кабмінівське положення про порядок ведення земельного кадастру в Києві виконується. Моніторинг ведеться у складі природних ресурсів міста. Експертизу документації здійснюють ті самі фахівці, що раніше працювали у структурах Держкомзему. Закону про експертизу досі немає.

— Унаслідок двовладдя у дозвільній системі із землекористування у Києві, як зазначали під час проведення згаданого «круглого столу», землю як об'єкт права власності виведено з-під впливу структур місцевого самоврядування: кондомініумів, дворових та квартальних комітетів, райрад. Як ви це розцінюєте?

— Передусім управління Київради, як і управління Держкомзему, не є органами влади, це виконавчі структури. Самостійно вони нічого не дозволяють. Вказані функції має лише Київрада. Отже, двовладдя в цьому немає.

Що ж до кондомініумів, дворових та квартальних комітетів та їх впливу на землю як об'єкт права власності, то це буде можливим з формуванням власності територіальної громади на землю, тобто після розмежування земель державної та комунальної власності.

— Нещодавно повідомляли, що Київрада ігнорує права громадян на землю, передаючи у приватну власність, як це було з митрополитом Володимиром, землю, яка з давніх-давен належить іншим власникам.

— Як відомо, з 1917 року і до січня 1992 року у нас не існувало приватної власності на землю. Вся земля в цей період перебувала лише у державній власності. Запроваджуючи приватну власність, Земельним кодексом 1992 року було встановлено, що «колишнім власникам землі (їх спадкоємцям) або землекористувачам земельні ділянки не повертаються. За їх бажанням їм можуть бути передані у власність або надані у користування інші земельні ділянки на загальних підставах» (стаття 5 кодексу). Розмір земельних ділянок, які могли передаватися у приватну власність у містах для будівництва, обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд не повинен перевищувати 0,10 га. Виходячи з цього, Київрада прийняла рішення про передачу зазначеної ділянки.

— Багато скарг надходить від мешканців Троєщини, Жулян, Бортничів стосовно приватизації ділянок у тих розмірах, які вони мали до включення цих населених пунктів у межі міста. Вимоги цих мешканців підтримують різні громадські юридичні організації. Чому не вирішуються такі питання?

— До включення вказаних населених пунктів у міську смугу міста Києва громадяни, які мешкали у цих селах, користувались присадибними ділянками, розмір яких у два-три рази перевищував сучасні максимальні розміри ділянок під індивідуальну забудову. Включення цих населених пунктів у межі міста Києва здійснено у 1988 році. За чинним тоді Земельним кодексом 1970 року включення земельних ділянок у міську смугу не тягне за собою позбавлення землекористувачів права користування цими земельними ділянками, якщо в установленому законом порядку не буде здійснено їх вилучення. Це право зберігається за ними і тепер. Однак підкреслюю, що йдеться не про право власності, а про право користування ділянками.

— За шість місяців цього року з питань передачі землі у власність і надання їх у користування та в оренду надійшло понад 28 тис. листів, заяв і скарг. Як ви справляєтеся з розглядом такої кількості звернень?

— Особистий прийом громадян, крім мене, ведуть мої заступники та всі керівники підрозділів. Ми намагаємося розглядати заяви і скарги в установлені терміни. Для поліпшення роботи створюється окрема приймальня Київради з земельних питань. Вона прийматиме відповідні клопотання від юридичних осіб і громадян про надання земельних ділянок. Працюємо і над спрощенням порядку відведення земельних ділянок. У цьому попереду ще багато роботи. Треба побороти споживацьке ставлення до землі, намагання у будь-який спосіб заволодіти ділянкою у престижному місці. Земля — особливе національне багатство і його не можна розтринькувати в пожежному порядку.

— Чи виправдовує себе проведення аукціонів з продажу земельних ділянок?

— Так, безперечно виправдовує. Це найпрозоріший шлях переходу права власності на землю. Покупець землі звільняється від роботи, пов'язаної з попереднім узгодженням місця будівництва, розробкою проекту відведення ділянки, його погодження. Перший аукціон, який відбувся в середині липня цього року, закінчився продажем лише однієї ділянки площею 0,08 га за 295 250 гривень. Другий аукціон дав змогу поповнити міський бюджет на 10 млн. грн. за рахунок продажу двох ділянок. Думаю, що до кінця року ми виставимо на аукціон щонайменше ще 100 земельних ділянок.

— На яких питаннях зосереджується увага Київради та вашого управління з поліпшення використання та охорони земель міста?

— Київрада затвердила Програму здійснення земельної реформи в Києві на 2001—2005 роки. Відповідно до неї працюємо над запровадженням економічних важелів регулювання земельних відносин (удосконалення оцінки землі, застосування диференційованих ставок орендної плати, стимулювання ефективного землекористування, впровадження економічного механізму резервування територій під забудову). Велику увагу приділяють автоматизації ведення земельного кадастру та підвищенню ролі землеустрою у науковому обгрунтуванні комплексного підходу до використання міських земель (розробляється проект розмежування земель державної та комунальної власності, заходи із спрощення процедури відводу земельних ділянок та оформлення прав на землю). Вирішуємо питання збільшення надходжень до міського бюджету коштів від сплати земельного податку, орендної плати, продажу у власність земельних ділянок. Нині річна сума плати за землю досягає 450 млн. грн. Цим ще раз підтверджується конституційне положення, що земля справді є основою подальшого розвитку місцевого самоврядування. Хочу підкреслити, що за період 1998—2002 років, наприклад, надходження від плати за землю зросли по місту в 2,9 разу, в той час як по Україні загалом це зростання становить лише 1,6 разу. За перше півріччя цього року частка столиці України у надходженнях від плати за землю по країні становить 17 відсотків (землі в межах міста Києва становлять 0,14 відсотка всіх земель України). Зазначене є свідченням серйозної уваги Київради до підвищення ефективності використання міських земель.

ОСОБИСТОСТІ

А до ковбаси — ще й хліб

Андрушівка відома народною астрономічною обсерваторією — першою приватною в Україні. А ще — ковбасою. Про обсерваторію, урочисте відкриття якої відбулося до десятиріччя незалежності України, наша газета розповідала два роки тому. Час розповісти про людину, яка прославила це невелике місто ковбасою.

У червні 1996 року Євген Гринишин викупив недобудоване приміщення їдальні в Андрушівці. Обійшлося це йому, якщо «перекласти» з уже забутих купоно-карбованців, у сім тисяч доларів. Зрозуміти, що йому дісталося за цю суму (будівельники покинули цей об'єкт ще в часи СРСР), допоможе такий витяг з акта обстеження технічного стану будови, складеного за 15 місяців до продажу: «Цегла руйнується, викришується, місцями перетворюється на мокру масу. Необхідно терміново демонтувати плити перекриття, прогони та перемички, виключивши небезпеку їх обвалу. Усі внутрішні стіни мають бути розібрані».

Найбільші проблеми чекали на Євгена Ярославовича, коли став вибивати кредит: два десятки банківських установ Житомира й Києва відмовили у фінансуванні. Мало хто вірив, що можна позичити гроші (згадайте тодішні банківські відсотки!) не для операції «купи-продай», а для розвитку виробництва, і не прогоріти. Лише впевненість у собі і своїй справі допомогли все-таки взяти позику, добудувати цех і запустити його в жовтні 1998 року.

Через деякий час постала ще одна проблема: продукцію інших виробників стали видавати за андрушівську. Довелося терміново захищатися, розробивши спеціальний товарний знак, що наноситься на оболонку ковбасних виробів.

Коли наприкінці липня в Андрушівці проходив обласний семінар, його учасникам показали ковбасний цех Гринишина: дивіться, чого можна досягти, якщо труднощі долати, а не скаржитися на них. Повели гостей і на хлібозавод. Директором тут теж Гринишин, але Вадим Євгенович. Це син, закінчивши економічний університет, повернувся до батьків. Хлібозавод Гринишини викупили два роки тому. Це для Євгена Ярославовича було, коли хочете, справою честі. Адже в часи горбачовської перебудови був директором цього підприємства. Тоді заохочували розвиток підсобних промислів. Силами сім'ї виростили і реалізували за рік півтори тисячі бройлерів. Директор заробив і на машину, і на прочуханку в райкомі партії — за «нетрудові доходи». Дісталося, хоч як це дивно сьогодні чути, і за те, що середня зарплата на підприємстві сягнула 600—700 радянських карбованців. Директор став колишнім, а хлібозавод — збитковим і невдовзі взагалі зупинився.

Сімейство Гринишиних поповнило лави перших підприємців. Галопуюча інфляція та інші сюрпризи призводили до того, що тричі починав майже з нуля. Тягаючи по країні торби з крамом, мріяв про те, щоб знову зайнятися улюбленою справою — за освітою він харчовик. Сьогодні уже не тільки ковбаси, а й смачний хліб є гордістю Андрушівки: знову взявши кредит, Гринишини відродили підприємство.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ФОТОФАКТ

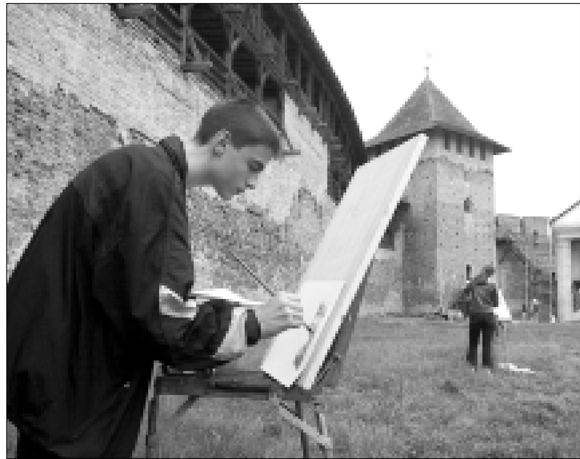

Фото Миколи КОМАРОВСЬКОГО (Укрінформ).

Стародавня Луцька фортеця стала одним з місць проведення другого міжнародного пленеру юних художників «Луцьк-2003». У ньому беруть участь майже сорок талановитих дітей з України, Болгарії та Білорусі. Протягом тижня юні майстри малюватимуть з натури історичні, заповідні і ландшафтні місця Волині.

ГЛОБУС

Карін МАРШАЛЛ: «Пізнати і життя, й душу народу»

*Новий керівник відділу преси і протоколу Посольства Німеччини в Україні **Карін МАРШАЛЛ** 14 років тому після закінчення Дипломатичної академії почала працювати в Міністерстві закордонних справ Німеччини. За цей час встигла попрацювати не лише у своєму відомстві на батьківщині, а й у Сирії, Індії, Мінську. Розповідаючи про цей період, Карін щоразу вигукує: «Це було дуже цікаво!». Хоча в Києві вона лише кілька тижнів, проте вже встигла його полюбити. Про це, про плани на майбутнє, про співробітництво — інтерв'ю з нею.*

— Карін, ви багато їздили і можете порівнювати. Чим відрізняється Україна від інших країн? Що стало тут для вас несподіванкою?

— Україна виявилася такою величезною країною! Я, звісно, знала, що вона велика за площею, але уявлялося мені все якось інакше. Не гадала, наприклад, що Київ таке красиве місто, що люди тут такі чудові: доброзичливі, привітні, щирі. Я їх уже люблю, мені тут комфортно, добре і цікаво. Ми з чоловіком практично не відчуваємо, що це не наше рідне місто: так само, як удома, катаємося на велосипедах у парку і почуваємося в безпеці.

— А раніше ви що-небудь знали про Україну?

— Як і будь-яка освічена людина, я знаю про неї з історії, багато також читала про Україну, коли працювала в Посольстві Німеччини в Білорусі. А ще з дитинства мені знайома ця назва із розповідей дідуся. На жаль, йому довелося розділити долю багатьох людей довоєнного покоління: він брав участь у бойових діях на території Криму. Обов'язково хочу подивитися ті місця. І, звичайно, як і багато німців, я знаю, що в Україні є чудове місто на Чорному

морі — Ялта, де планую неодмінно побувати.

— А в Києві вже встигли що-небудь подивитися?

— Нині чудова погода, тому здійснюю екскурсії містом, його дивними парками. Побувала вже в Музеї Великої Вітчизняної війни. Він справив на мене величезне враження, і я піду туди ще раз: хочу більше дізнатися і зрозуміти про той час. І, звісно, побуваю в інших музеях. Їх, як я переконалася, у Києві багато. Поки що мені важко розуміти мову, оскільки я ще не володію українською, але обов'язково візьмусь за її вивчення. Як і в інших країнах, де довелося працювати, без мови, якою говорять люди, не обійтися.

Я хочу, однак, дізнатися про Україну не лише з життя у столиці. Адже Київ, як і будь-яка інша столиця, — це ще не вся держава. Мені хотілося б дізнатися, як живуть люди в провінції, в інших містах, наприклад, в обласних центрах. Дуже хочу побачити стародавній Львів, а також Донецьк, про який кажуть, що він стає дедалі красивішим і багатшим. Мені цікаве життя українського села: там, мабуть, можна посправжньому пізнати і життя, і душу народу.

— Ви, як керівник відділу преси, звичайно, постачатимете українським журналістам офіційну інформацію. А якби випала нагода розповісти про Німеччину, крім того, що подається в офіційних повідомленнях, то що б ви розказали?

— Треба зауважити, що, на жаль, в Україні про Німеччину знають більше, ніж у Німеччині про Україну. Але мені здається, ці знання дещо стереотипні: пунктуальність німців, зразкова чистота, пиво й Баварія. (До речі, молодь тепер не така вже пунктуальна і зразково-показова). Німеччина насправді значно цікавіша, ніж це уявляє багато хто у вашій країні. Насамперед, у нас в різних землях живуть різні люди, там різні культура, традиції та взаємні відносини. Мені дуже хотілося б, щоб про це різноманіття знали й громадяни України, щоб вони більше мандрували й пізнавали мою країну не тільки з путівників, а й на власні очі. І якщо буде така можливість, то я сприятиму, щоб Німеччину знали не тільки з сухої офіційної інформації. До речі, дедалі більше громадян України здійснюють поїздки до Німеччини: наш консульський відділ у Києві видає майже 200 тисяч віз щороку.

— Восени в Україні пройдуть Дні німецької культури — чудова можливість себе показати і на людей подивитися...

— Це справді так, і я рада, що наші найкращі творчі колективи, художники, музиканти демонструватимуть своє мистецтво не лише в столиці, а й у багатьох інших містах України. Ще я сподіваюсь, що в нас складуться партнерські стосунки з українськими журналістами. Адже й вони також — провідники знань про Німеччину.

Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: керівник відділу преси і протоколу Посольства Німеччини в Україні Карін Маршалл.

ЖИТТЯ ЯК ЖТТЯ

Наші «гастарбайтери» в Латвії

За офіційними даними, минулого місяця безробіття в Латвії становило 8,6%. У деяких районах (особливо на південному сході) воно сягає 20—25%. Проте торік дозвіл на роботу отримали 1395 громадян інших країн.

Спостерігається тенденція збільшення кількості іноземців, які офіційно працюють у Латвії. 1993 року їх було всього 31, за 10 років, у першому півріччі ц. р., — вже 693.

Приїжджають або робітники таких професій, яких неможливо знайти в країні, або бізнесмени та менеджери, котрі мають у Латвії свій бізнес. Починаючи з цього року, умови надання дозволу на роботу для керівників фірм спрощено.

Однією з дефіцитних стала професія зварника. Їх перестали готувати для таких гігантів, що зникли, як Ризький вагонобудівний завод. Спеціально для цього заводу, який почав оживати після десятирічних катаклізмів, Державна служба зайнятості організувала для безробітних курси зварників із сертифікацією за системою «Lloyd». Проте після закінчення курсів люди відмовилися працювати за зарплату, запропоновану підприємством. Але виконувати замовлення завод повинен. Одержав він їх за умови дешевої робочої сили. І ось знайшли рішення: запросили зварників з південних українських суднобудівних заводів. Вони приїжджають і працюють «вахтовим методом» за ті гроші, на які не спокусилися колишні безробітні. Працюють на морозі і в спеку у повному спецодязі.

Загалом торік у Латвії офіційно працювали 281 громадянин України, 190 — Росії, 156 — Литви, 83 — Естонії. Із Фінляндії, Німеччини, Швеції та Великої Британії приїжджали по 50—70 осіб, щоб працювати переважно в сфері торгівлі, готелях та ресторанах, а також з метою комерційної діяльності.

Володимир СЕРГІЄНКО.

ФОТОФАКТ

Марк Рід — одіозна у минулому постать в Австралії. Колись він був відомим злочинцем на прізвисько Різник. Його так називали через те, що свого часу сам собі відрізав лезом частину вуха. Однак, покінчивши з кримінальном, пан Рід став популярним художником. Нині в Мельбурні триває виставка його двадцяти семи робіт.

На знімку: екс-Різник Марк Рід на фоні власної картини.

Фото АП.

ФОТОФАКТ

У Лондоні проходить найбільший у Європі вуличний фестиваль, який називається Карнавал Ноттінг Хіл. У британській столиці його проводять уже понад сорок років. Традицію влаштовувати щороку карнавал на берегах туманного Альбіону започаткували емігранти з Латинської Америки.

Рейтер

КУРЙОЗИ

Шукаю жінку. Мені 102 роки...

Саме так починалося шлюбне оголошення, яке нещодавно надійшло до однієї з італійських газет. Стодворічний Сальваторе Бордіно вимагає, щоб його дружина була «дуже красивою та цілком здоровою». В оголошенні він сповіщає свою майбутню другу половину, що має будинок, пенсію, а також готовий виконувати подружні обов'язки.

Слід зазначити, що італійський довгожитель уже був двічі одружений і має від попередніх шлюбів п'ятеро дітей, **повідомляє агентство Рейтер.**

Законослухняний злодій

До квартири британського митця Річарда Морісона у Ліверпулі вдерся злодій. Шукаючи грошей та коштовностей, грабіжник випадково побачив останнє творіння майстра — точну імітацію людської голови, огорнутої проводами та опущеної у формальдегід. Нещасний ледь не зомлів! Вийшовши з будинку, він одразу зателефонував до поліції і повідомив про побачене. Поліцейські приїхали за кілька хвилин. Однак на відміну від злодія-невдахи вони одразу зрозуміли, у чім річ. Потім настала черга дивуватися для самого Річарда Морісона. Коли він повернувся з роботи, то побачив, що його будинок було понівечено двічі: спочатку — грабіжником, а потім — поліцією, **повідомляє Рейтер.**

Привіт, туристе! Як здоров'я?

Завершується літо, а з ним і пора відпусток. І якщо своїми враженнями від мандрівки ви ділитеся з друзями і колегами, вважайте, вам пощастило. Гірше, коли про відпочинок доводиться розповідати лікарям.

Сьогодні для тих, хто має кошти, не проблема потрапити в найекзотичнішу країну. Сотні компаній і турагентств допоможуть вибрати маршрут, організують готель і численні екскурсії. А деякі на додаток видадуть ще й медикаменти, які необхідно приймати, щоб турист, повернувшись додому, не привіз на згадку й екзотичну хворобу. Хоча поняття «екзотика» — відносне. Скажімо, Туреччина, до якої чимало мешканців України вже давно їздять, мов до сусідньої області... Або, приміром, Підмосков'я, яке останніми роками взяли на абордаж українські заробітчани... Це вже ніби й не екзотика. Але саме з цих країв до України найчастіше завозять... малярію. Та й сама малярія екзотичною для нас стала тільки 1956 року, коли в Українській РСР, до речі, в одній з перших республік Союзу, оголосили, що цю хворобу вдалося здолати.

Торік у Москві було зареєстровано 315 хворих на малярію. І більш як 10 українських випадків малярії торік мали московське походження. Як повідомила головний паразитолог МОЗ України Тамара Павликовська, за станом на 20 серпня в Україні зареєстровано 86 хворих на цю недугу (для порівняння: минулого року — 94 випадки). З них 56 — тільки в Києві. І що найнебезпечніше: у 64 випадках хворі були носіями так званої триденної малярії. Що це означає? Збудник саме цього різновиду хвороби може передатися місцевому комару, якщо він укусить заражену людину... Та не поспішайте панікувати. На щастя (чи то наші комарі виявилися розбірливими, а найпевніше, вчасно спрацювали медики), в Україну малярію завозять поки що тільки з-за кордону. Як сказала Тамара Миколаївна, це, по-перше, військовики, що проходили службу в африканських країнах, приміром, у Сьєрра-Леоне (214 випадків. Ці цифри не увійшли до загальної статистики). По-друге, бізнесмени, які їздять у справах на кілька днів і не завжди мають час подбати про власне здоров'я. По-третє, туристи, котрих або забули попередити про можливу небезпеку, або погано проінструктували, як приймати ліки. І, нарешті, біженці з азіатських країн. З останньою категорією працювати найважче. Ці люди намагаються не потрапляти в поле зору не тільки правоохоронних служб, а й медиків, і часто вдаються до самолікування. А без фахової допомоги лікарів подолати цю хворобу неможливо.

Тож медики закликають своїх потенційних пацієнтів бути пильними і по поверненні з далекої мандрівки прислухатися до проблем свого організму. А ще краще —подбати про нього заздалегідь. Як розповіла заступник головного санітарного лікаря України Людмила Мухарська, спеціальна хіміотерапія, яку треба починати ще до поїздки, дасть відсіч будь-якому малярійному комару. Не слід також забувати, що, крім малярії, в африканських державах є й жовта лихоманка, тиф... А добре нам знайомий гепатит А можна підхопити в будь-якій країні. Проти всіх цих хвороб є щеплення. Окрім того, їжте тільки ті продукти, в якості яких ви переконані. І звичайно, не нехтуйте бутильованою водою. Ці нескладні правила можуть допомогти уникнути багатьох проблем.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Автобус як засіб боротьби за права людини

Україна перебирає естафету східноєвропейської акції організації «Міжнародна амністія» («МА») під назвою «Автобус — за права людини». Кольоровий, яскраво розмальований автобус зі швейцарськими реєстраційними номерами з липня подорожує Східною Європою з метою ознайомлення широкої громадськості з проблемою порушень прав людини. Особливо, йдеться у розповсюдженому організацією інформаційному повідомленні, із ситуацією у Російській Федерації. Турне є частиною всесвітньої кампанії «МА» під назвою «Справедливість для всіх», спрямованої проти порушень прав людини у РФ. Акція триватиме до кінця жовтня.

Отож учора автобус мав перетнути україно-польський кордон, після чого прибути до Львова. Також заплановано зупинки агітаційної машини в Дрогобичі, Вінниці, Києві, Золотоноші, Івано-Франківську та Чернівцях. Автобус є своєрідною виставкою, зокрема унікальних відеоматеріалів «МА» про права і свободи людини, тортури та знущання під вартою, насильство проти жінок, дискримінацію на етнічному грунті тощо. Хоча предметом особливої занепокоєності названо Росію, ініціатори акції мають намір привернути увагу й до інших країн, де права людини порушуються через недемократичні або недостатньо демократичні режими.

36 років потому

Цього тижня Грем Джонстон (слідчий, який веде справи про насильницьку або раптову смерть) оголосив про намір розслідувати справу Холта. Впродовж 36 років зникнення 59-річного прем'єр-міністра Гарольда Холта вважалося однією з найтаємничіших подій в історії сучасної Австралії. 17 грудня 1967 року разом з друзями він пішов скупатися в затоці неподалік Мельбурна і... зник. Після тритижневих пошуків прем'єра не знайшли ані живим, ані мертвим.

1967 року справу про зникнення Холта не могли порушити, бо тодішній закон виходив з принципу «нема тіла — нема справи». У 1985-му слідство дозволили проводити і за відсутності трупа. Днями поліція передала панові Джонстону досьє на 161 зниклу особу, зокрема 103 ймовірних утоплеників, чиї тіла не було знайдено в період з 1961-го по 1985 рік. У цьому списку й ім'я прем'єра. В поліції вважають, що настав час офіційно визнати Холта мертвим: «За кілька десятків років ми не отримали жодного нового факту. І оголосити його мертвим — це лише формальність». Проте слідчий не згоден з такою постановкою питання і вважає, що розслідування потрібно продовжити. Банальні версії відкидаються. У життєлюбного консерватора Холта, що обійняв посаду прем'єра в січні 1966 року, не було причин для самогубства. Він не міг потонути, бо був чудовим плавцем. А пропав він у місці, куди не запливають акули.

Національні інтереси обстоюватимемо

Перший віце-прем'єр-міністр, міністр фінансів України Микола Азаров відзначає успіхи країни у переговорному процесі з питання про вступ до Світової організації торгівлі і сподівається, що Україну буде прийнято до СОТ 2004 року. «Ми справді непогано просунулися у переговорному процесі з СОТ і розраховуємо, що наступного року таке рішення (про прийом до організації). — (**«Інтерфакс-Україна»**) відбудеться», — сказав він учора в Києві під час зустрічі з акредитованими в Україні членами іноземних дипломатичних представництв.

При цьому Перший віце-прем'єр нагадав, що згідно з результатами переговорів з країнами—членами СОТ про доступ до ринків товарів і послуг «жодна з існуючих домовленостей не може бути переглянута». Говорячи про консультації з Росією з приводу вступу до СОТ, М. Азаров зазначив, що обидві країни «турбує одне: щоб наші ринки не виявилися абсолютно відкритими, щоб в умовах української економіки, котра розвивається і є недостатньо конкурентною, ми не відкрили б широко кордони, не загубили б цілі галузі». «Ми бачимо як плюси вступу до СОТ, так і мінуси», — сказав М. Азаров, наголосивши, що Україна «має намір обстоювати національні інтереси, передусім інтереси економіки».

Партизанська війна триває

В Іраку обстріляли польську військову базу в Кербалі, **повідомляє РІА «Новини»**. Польських солдатів атакували іракські партизани. Подробиці інциденту не повідомляються.

Польська зона в Іраку розташована між Багдадом, контрольованим американцями, і Басрою, відповідальність за яку несуть британці. Вона охоплює п'ять іракських провінцій. У двох центральних із них за порядок відповідатиме польська бригада. Загалом у польському секторі перебуватиму 9,5 тисячі військовослужбовців із більш як 20 держав, зокрема України, Болгарії, Румунії, Латвії, Литви, Словаччини, Угорщини.

Вибухи в Бомбеї — лише частина терористичної акції?

Фото Рейтер.

Кількість жертв терактів в Індії сягає 60 осіб, понад 150 поранено. Слідство встановило, що в Бомбеї спрацювало не чотири (як повідомлялося раніше), а два вибухові пристрої. Одна бомба вибухнула біля пам'ятника «Ворота в Індію» в південній частині міста, друга — на ювелірному ринку біля храму Мумба Деві. Поліції вдалося встановити, що обидві бомби було закладено в таксі. Вчора стало відомо, що ці два теракти планувалися лише як частина масштабнішої акції. Під час слідчих заходів поліція знайшла дев'ять детонаторів у залізничному тунелі за 85 км на північ від Бомбея. Припускають, що терористи планували висадити в повітря потяг, який прямував на релігійний фестиваль до міста Нашик. Торжества було призначено на сьогодні і, за повідомленнями, їх не відмінять.

Жодна організація досі не взяла відповідальність за вибухи. Проте індійська влада підозрює оголошені поза законом індійські ісламські студентські угруповання. У зв'язку з терактами у великих містах Індії підвищено заходи безпеки. Посилено охороняються Бомбей, Делі, ще кілька мегаполісів, посилено охорону храмів, ринків, мечетей, а також інших місць масового скупчення народу.

Президент України Леонід Кучма надіслав телеграму президентові Індії Авулю Каламу зі співчуттями від імені українського народу.

На знімку: в лікарнях Бомбея залишаються більш як 150 поранених.

Нашими кораблями Балтія приростатиме

У Ризькому вільному порту відбулися урочистості з нагоди введення в експлуатацію буксира «Юпітер», побудованого на Чорноморському суднобудівному заводі (м. Миколаїв).

Залишивши за кормою 5 500 миль, «Юпітер» за 25 діб пройшов від Миколаєва до Риги. Не «вхолосту»: дорогою буксирував в Атлантиці іспанське судно.

Прийом «на службу» громовержця «Юпітера» на березі Даугави було обставлено урочисто. Посли України та Естонії, працівники естонсько-латвійської фірми LTS, що придбала буксир, представник Російського морського регістру, який спостерігав за будівництвом судна, визначали подію як початок буксирувального бізнесу в Ризькому вільному порту, як символ співробітництва трьох країн.

Відзначали також унікальні характеристики та можливості буксира. Його довжина — 31 м, ширина — 10 м, осадка — 4,2 м. Тяга на гаку — 37 тонн. Автономність плавання — 12 діб. Швидкості буксирування вперед та назад практично однакові (майже 10 вузлів). Крім буксирування, «Юпітер» може виконувати функції криголама (крига до 25 см) і пожежного судна. Його потужні водяні струмені окропили оглядову вежу Ризького вільного порту, де зібралися учасники урочистої події.

Силове устаткування і механізми закуповували у відомих та «просунутих» постачальників: «Роллс-Ройс», «Катарпіллар», «Вольво» тощо. Устаткування для зв'язку і навігаційне теж найсучасніше. Під час огляду судна гості дивувалися, не побачивши традиційного штурвала. На буксирі XXI століття його замінили два «джойстики». Ще одна дивовижа, як для пересічного громадянина: замість традиційних манільських канатів — троси з матеріалу, що його використовують для виготовлення бронежилетів. Такі вимоги надійності буксирування на хвилі суден, барж, морських платформ.

Екіпаж — лише 3 особи. Буксир відповідає не тільки новітнім технічним вимогам, а й вимогам щодо комфорту для екіпажу.

Виконувач обов'язків посла України Валерій Жовтенко сказав, що два подібні буксири вже працюють у порту Таллінна, і висловив сподівання, що за «Юпітером» будуть і наступні.

Однак варто сказати і про інші перспективи. Цілком можливо, що незабаром у Чорноморського суднобудівного заводу з'явиться потужний конкурент. До того ж цього конкурента створюють руками українських фахівців. Так, колишній головний інженер вищезгаданого заводу Олег Фірсов із січня працює на суднобудівному заводі в Таллінні. Незважаючи на жорсткі імміграційні закони, йому оформили тимчасову посвідку на проживання і попросили будувати судна. І тепер він будує буксир, потужніший і універсальніший за «Юпітера». За проектом з Миколаєва, з українського металу і переважно українськими руками. Майже 250 зварників-складальників із усталеного міста працюють нині на берегах Балтики. Це тільки на естонському березі. У Латвії вахтовим методом — ще десь дві сотні. І в литовському порту Клайпеда виготовлятимуть судна за схожою схемою.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ *Париж*

Старих людей хоронять, як бомжів

Сотні тіл парижан похилого віку так і залишаються в моргах. Влада змушена ховати померлих, як безпритульних, — у державних могилах. 300—400 незатребуваних тіл зберігаються у передмістях Парижа в рефрижераторах, у яких зазвичай возять продукти. Нагадаємо, що точну кількість смертей, так чи так пов'язаних зі спекою, не встановлено. Раніше в доповіді французького Міністерства охорони здоров'я йшлося про 3 тисячі загиблих. Згодом імовірна кількість смертей, спричинених спекою, збільшилася майже до 10 тисяч.

■ *Пекін*

Стартують переговори

Сьогодні в Пекіні розпочинаються багатосторонні — за участю обох корейських держав, США, Китаю, Росії та Японії — переговори з урегулювання конфлікту навколо ядерної програми КНДР.

■ *Оттава*

Законодавчий орган для аборигенів

Прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн підписав історичну угоду з главами індіанського племені Догріб. Аборигенам гарантовано місцеве самоврядування і право збирати податки на території, що переважає за розмірами сучасну Бельгію. Представники племені створять власні законодавчі та виконавчі органи влади. А федеральна влада контролюватиме охорону здоров'я, освіту та дотримання кримінального законодавства.

■ *Кабул*

Стріляли. В кого?

11 американців убито в північній афганській провінції Фар'яб, що межує з Туркменистаном. Як передає ІТАР-ТАКС, про це заявив представник загону талібів, що діє під командою Мохаммада Азіма Муттакі. Додаткової інформації про інцидент поки що не надходило. Відомо, що у Фар'ябі немає американських військових баз. Можливо, йдеться про обстріл автомашин представників гуманітарних організацій.

■ *Кігалі*

Президент оголосив про перемогу

Президент Руанди Поль Кагаме оголосив учора про свою перемогу на перших за останні десять років виборах глави держави, що відбулися 25 серпня. Заяву було зроблено після проголошення попередніх даних, згідно з якими політик отримав 94% голосів у 50 округах із 106. Кагаме, за національністю тутсі, прийшов до влади 1994 року, поваливши режим екстремістів із народності гуту, котрі влаштували проти його одноплемінників геноцид. Під час небувалої різанини за три місяці було знищено до мільйона осіб. Відтоді влада Руанди не проводила багатопартійних виборів, побоюючись нового розколу країни за національною ознакою.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Затьмарена пектораль

— Земельну реформу ми починали за одними документами, циркулярами і вказівками, — каже, упереджуючи моє запитання, голова Нікопольської райдержадміністрації Володимир Євтушенко, — а сьогодні маємо зовсім інші законодавчі акти. І тепер ми бачимо, наскільки правильно і вдало проводимо цю реформу...

П'ятирічка Володимира Євтушенка

А й справді, Нікопольський район на Дніпропетровщині вийшов з реформ, можна сказати, з найменшими втратами і переконливими здобутками. Поки інші ледь не наввипередки «змагалися», хто швидше розжене колгоспи-КСП, тут «мовчки» зберігали цілісними існуючі господарства. З 28, котрі діяли до реформи, розпалися лише два.

Нікопольський район охоче пристав до дніпропетровського варіанту залучення на село потужних інвесторів. Однак, на відміну від інших, тут лише в одному господарстві інвестор прийшов до влади.

Благодатна чорноземами Нікопольщина, котра традиційно славилася високими врожаями хліба, не дала загинути і тваринницькій галузі. Відтак і робочим місцям, а фактично і селам. У районі діють, як і раніше, племінна птахоферма, п'ять племферм зі свинарства і три — великої рогатої худоби. Щоправда, голова райдержадміністрації Володимир Євтушенко ладен говорити про інше. Про те, приміром, що в школах району тепер викладають усі без винятку предмети. А було ж, коли вчителів бракувало. Або таке: у 68 сіл району ходять, як і ходили, автобуси; у 24 збереглися дитсадки, в 34 — лікарні, амбулаторії та фельдшерсько-акушерські пункти. Зрозуміла гордість Володимира Олексійовича, бо все це непросто зберегти. Тим приємніше підсумовувати зроблене, коли виповнилося рівно п'ять років відтоді, як він очолює райдержадміністрацію.

Думали, що пішли реформи

Рясні врожаї двох попередніх літ дехто ладен був пояснити винятково успіхами земельно-власницьких пертурбацій на селі. Та ось вимерзли озимі, затим вдарила посуха, і бідування людей стали ще очевиднішi...

Саме це, а не п'ятирічка Володимира Євтушенка, й спонукало мене зустрітися з ним. Тим паче що привід давно був, бо, як стало відомо, в шести господарствах району розпаювання землі та майна відбулося з грубими порушеннями. Час минає, та ніщо на користь постраждалих людей не повертається. То в чому річ? Як це розуміти?

— А так, — пояснює Володимир Олексійович, — що реформа задумувалася для того, щоб землевласником і господарем наділу зробити кожного селянина. То нині господарями тихенько стають зовсім інші — ті, що тепер орендують у людей паї... Майже 18 тисяч мешканців Нікопольщини стали власниками земельних наділів. І понад 90 відсотків із них віддали свої паї в оренду сучасним агроформуванням.

Теперішні агроформування майже всі приватного характеру. В кожному окремо взятому є один або кілька засновників, котрі орендують землю та майно. І вони, а не люди, відчули, що воно таке — хазяїн на землі. З усіма привабливими особисто для них наслідками.

Деякі керівники-приватники вирішили, наче вони уже такі незалежні, самостійні та багаті, що можуть і не звертати уваги на владу та закони.

Місцеві проблеми виникають лише з керівниками трьох-чотирьох реформованих господарств. Але й цього досить, аби Євтушенко перейнявся всерйоз. За останній рік у різні інстанції надійшло, приміром, 46 скарг на директора ПП «Агрофірма «Пектораль» Олега Севидова. А до місцевого суду — 16 позовів до «Пекторалі» як правонаступника колишнього КСП ім. Карла Маркса. Про це йдеться у доповідній записці, підготовленій управлінням сільгосппроду райдержадміністрації.

А ще у ній сказано, що Олег Севидов не реагував на вимоги райдержадміністрації, районної комісії з реформування АПК ознайомити з ситуацією в господарстві. Тільки тепер районний відділ земельних ресурсів уточнив, що (цитуємо) «ПП «Пектораль» без належного оформлення (договорів оренди) використовує землі загальною площею 1347,95 га».

Із майновим фондом не менш загадкові відкрилися таємниці. Вартість того добра, яке підлягало розпаюванню, одразу було занижено на 460 тисяч гривень. Дивно й інше: не всі учорашні колгоспники одержали майнові паї. А ті, хто одержав, позаторік і торік не одержували за них жодної орендної плати.

Після ознайомлення з доповідною запитую Євтушенка про вжиті, як раніше казали, заходи.

— Маєте на увазі слідчі дії прокуратури чи суду? —перепитує голова райдержадміністрації. — А жодних. Наше останнє звернення до прокуратури досі без логічної розв'язки. Як і попереднє. А цікавитися, чому — зась. Нинішній прокурор району (вже четвертий за роки моєї роботи на чолі адміністрації) пояснює, що (цитую) «згідно з нормами КПК України слідчий — це процесуально самостійна особа, яка уповноважена самостійно приймати усі рішення по кримінальній справі. Право контролю за проведенням досудового слідства має лише прокурор... Згідно зі ст. 7 Закону «Про прокуратуру» втручання органів державної влади і місцевого самоврядування у діяльність прокуратури по розслідуванню діянь, що містять ознаки злочину, забороняється. Таким чином, прокуратура не зобов'язана звітувати перед Вами про перебіг досудового слідства та обставини, які затягують його проведення».

Написано правильно. Але це діє тоді, коли кожна гілка влади чітко виконує покладені на неї обов'язки. А от стосовно правничо-судової доводиться сумніватися. Чому? А тому, що близько двох мільйонів гривень заборгували місцевим бюджетам «проблемні» господарства, від чого потерпають села і люди, зростає соціальна напруга — і жодної справи, розслідуваної прокуратурою та заслуханої судом.

— У мене таке враження, — бідкається Євтушенко, — що свої проблеми селяни реформованих господарств вирішують з ким завгодно, тільки не з владою. А правоохоронці мене не підтримують. Я ж зовсім не втручаюся у їхню діяльність, а тільки шукаю їх-

РЕПОРТЕР

Здобутків не приховує. Як і болю

У Соколі Кам'янець-Подільського району кожен із 290 гектарів дав по 26,2 центнера. Ячмінь уродив по 25 центнерів. У районі середня врожайність наполовину нижча, а за темпами збирання він пасе задніх в області.

Гарні види у сокільчан на врожай кукурудзи, сої, цукрових буряків.

— Рослинництво піднімаємо завдяки продуктивному тваринництву, — каже керівник агрофірми «Мрія», заслужений працівник сільського господарства України Сергій Кротік. — 20 тисяч тонн органічної поживи вивезли на лани торік, тому й маємо результат. Не уявляю жодних результатів без ферм. Нині докупили ще 80 телят, прагнемо не лише зберегти, а й збільшити поголів'я.

На фермах створено гарні побутові умови для працюючих: після вранішнього доїння обов'язково частують доярок гарячими млинцями та чаєм, смачний і копійчаний тут обід. Утім, як і для трудівників інших ланок.

Щоб прогодувати стадо взимку, в «Мрії» вже заклали 500 тонн силосу. І це практично за посушливі два місяці. А звільнені площі без зволікання готуються під наступний урожай.

Завдяки чому господарство Сергія Кротіка стало прикладом для району і області? Чому ж, маючи таку школу передового досвіду, район пасе задніх? До Сокола їдуть лише на помпезне свято першого снопа чи обжинок, і не поспішають сюди по щоденну науку. Сергій Кротік, утім, завжди готовий створити тут навчальну базу, допомогти колегам налагодити справи на місцях. Секретів він ніколи не приховує. Як і болю за занедбану землю, обдерті села, убогих трударів із багатолітнім смутком в очах.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Фото Станіслава СТОЯНОВСЬКОГО.

На знімку: і це ще не все багатство Сокола.

Насіннєва перспектива

Врожай–2004 формується вже сьогодні

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Нещодавні події на вітчизняному аграрному ринку охопили всі види агропродукції. На сьогодні основна увага зосереджена на ринку зернових та продуктів його переробки. До того ж ситуація на ринку цукру контролюється здебільшого на рівні кінцевих роздрібних цін споживання, а це лише вершина айсберга, який несподівано може завдати не меншого клопоту, ніж ринок зернових.

Одна насінина, дві насінини...

Останніми роками у вітчизняному виробництві цукру акценти перемістились у площину активного використання цукру-сирцю, цього року його ввезено для реалізації на нашому внутрішньому ринку 400 тис. тонн (22% від загального обсягу внутрішнього ринку), хоча вітчизняна сировина для виробництва солодкого піску все ще залишається домінуючою в загальній структурі його виробництва. Тому вітчизняне буряківництво потребує пильної уваги. Слід зауважити, що погодний чинник позначився не лише на товарному виробництві солодких коренів, а й на їх репродуктивній базі — насінництві. А це вже внесок у виробництво цукрових буряків на майбутнє. Так, унаслідок весняних заморозків насінники цукрових буряків загинули в Одеській та Херсонській областях, а також в АР Крим. У решті областей лише 60% площ насінників від їх весняної закладки залишають надію на отримання врожаю. Питання лише в тому, якого врожаю? За оцінками спеціалістів, урожайність насінників цукрових буряків становитиме близько 5-7 ц/га. Тоді як торік вона була на рівні 8,6 ц/га. Не в кращому стані і маточні посіви цукрових буряків. У центральних та західних областях лише 30—40% їх посівів у доброму і задовільному стані за всіма показниками.

Кількість — якість?

Побоювання викликає не тільки низький валовий збір насіння, а і його якість. У тому, що вона буде невисока, сумнівів ні в кого. Те, що за несприятливого розвитку подій з не дуже якісного насіння виростуть і не кращі за якістю буряки врожаю 2004-2005 років, не треба пояснювати. Багато господарств та власників, які турбуються про власний ефективний розвиток, уже давно керуються принципом: ми не такі багаті, щоб купувати дешеві речі. А особливо коли це сто-сується не речей домашнього вжитку, а складових елемен-тів аграрного виробництва, від яких залежать його остаточні результати.

До фальсифікатів, підробок невідомого походження та виробництва буряководи України вже звикли. Проте за умов, коли їх кількість може стрімко зрости, треба бути вкрай обережним та вживати додаткових заходів, щоб убезпечити себе від, м'яко кажучи, «несподіванок». Адже на українському ринку вже відомі факти використання під посів дешевого насіння буряків, з якого невдовзі виростало щось середнє між їх цукровими та кормовими аналогами. Водночас питання якості насіння лише загострюють проблему його загальної кількості.

Як знешкодити міну уповільненої дії

Розмірковувати, здебільшого безпідставно, про баланс насіння цукрових буряків в Україні береться багато хто. Проте дати реальні оцінки, визначені певними показниками обсягів виробництва, споживання, збуту та запасів, можуть одиниці. Та й їхні оцінки відчутно різняться між собою. І це не дивно, оскільки ринковий моніторинг сегменту насіння цукрових буряків відсутній. Окремі дані про стан насінників та маточних посівів мають лише асоціація виробників цукру "Укрцукор" та Державна насіннєва інспекція України. Остання, до речі, веде моніторинг ввезення на територію Україну насіння іноземного походження.

Однак достовірної інформації про реальний баланс і, що найважливіше, перехідні залишки посівного матеріалу на випадок форс-мажорних обставин у країні, хоч як це прикро, немає.

У минулому сезоні Насіннєвий страховий фонд розглядав можливість поповнення запасів страхового ресурсу насінням цукрових буряків. Це стало б досить виваженим кроком у стабілізації аграрного виробництва і його захисті від непередбачуваних подій. Але цього так і не було зроблено. В нинішньому сезоні попри складну ситуацію з насінням та садивним матеріалом це питання взагалі не розглядається, і Україна ризикує залишитися без страхового ресурсу насіння цукрових буряків. Таким чином, до групи чинників, що спричинюють щорічне зменшення площ під посівами цукрових буряків (у середньому на 100 тис. га), може приєднатися ще один — відсутність ресурсу насіння належної якості, здатного забезпечити рентабельне виробництво в 2004—2006 роках.

Фантазії? Нагнітання чергового ажіотажу? В жодному разі! Лише бажання привернути увагу до необхідності запобігти проблемі. Адже дос-від останнього часу вчить нас реагувати на слабкі сигнали в агросекторі. Зокрема, в Постанові Кабінету Міністрів України від 24 липня 2003 року № 1150 вказується на недоліки в системі забезпечення продовольчої безпеки, недосконалість механізму оперативного реагування на кризові явища, відсутність комплексного підходу до запобігання їх негативним проявам.

Зважаючи на накопичені у бурякоцукровій галузі проблеми, вкрай несприятливі погодні умови кінця 2002 — початку 2003 років можуть стати міною уповільненої дії. І саме тепер, коли механізм її дії ще можна попередити, слід здійснити кроки, спрямовані на запобігання повторенню ситуації червня-липня на зерновому та продовольчому ринках. То чому б уже сьогодні державним органам не звернути увагу на стан насіннєвої бази вітчизняного буряківництва і, зважаючи на вимоги уряду щодо моніторингу ринку і його прогнозування, а також плани з надання квот на виробництво цукру з вітчизняної сировини та імпорту цукру-сирцю, не прогнозувати потребу в насінні та за необхідності вжити заходів з її забезпечення на загальнодержавному, а не регіональному чи місцевому рівнях. Особливо з огляду на те, що багатьом районам і територіям через віддаленість від центрів насінництва це не під силу.

У свою чергу, бурякосійним господарствам та власникам підприємств, пов'язаних із вирощуванням буряків і виробництвом цукру, слід уважніше поставитися до ситуації, що склалася, з метою забезпечення вчасного постачання якісного посівного матеріалу та, в результаті, формування належного рівня ефективності власного виробництва.

Петро БОРИСЮК, перший заступник голови правління національної асоціації виробників цукру України.

На знімку: буряки з німецького насіння **(ліворуч)** поступаються у вазі коренеплодам вітчизняної селекції.

Мал. Михайла САЧКА.

ньої підтримки, але не знаходжу її...

І показує ще одну доповідну. «І що ж?» — запитую. «А нічого, — відповідає. — Тихо, як у вусі».

Де ж нічого? Де ж тихо? Велике село Лошкарівка кипить і вирує. Ще ранньої весни 582 власники земельних і майнових паїв колишнього КСП «За мир» відмовилися поновлювати договірні відносини з ПП «ДА — ЛВ» в особі його директора Олександра Гончарука. Бо Гончарук три роки (знову цитую) «несвоєчасно виплачував заробітну плату, не в повному обсязі розраховувався за оренду землі та майна і грубо та зневажливо ставився до орендодавців». А крім того, три роки поспіль без договору оренди використовував «неоприходуваний» сад площею 110,9 га та ще й «на цілий мільйон двісті тисяч гривень зменшив майнову частку пайовиків».

У Лошкарівці і нині неспокійно. Але тепер тому, що «ображений» О. Гончарук і його спеціалісти «почали проводити діяльність по напруженню соціально-економічної ситуації». Це виявилося «у безпідставному обвинуваченні лошкарівського сільського голови у всіх негараздах, які склалися в селі, моральному тиску на тих селян, які відмовилися укладати договори оренди з ПП «ДА — ЛВ», невиплаті податків до місцевого бюджету і використанні особистих зв'язків серед працівників правоохоронних органів задля тиску на мешканців села та сільського голову».

— А це правда, — погоджується Євтушенко. — Голова Лошкарівської сільради Тамара Ліповецька горою стала на захист людей. І щоб не пустити її на збори, прибули звідкись хлопці в міліцейській формі...

Не ті підвалини

Під час нашої бесіди до голови райдержадміністрації саме нагодився один із помічників голови облдержадміністрації Олександр Шароваров. Його хвилювала ситуація з забезпеченням багатьох нікопольських сіл питною водою. В тому числі й Лошкарівки.

— ПП «ДА — ЛВ» на чолі з Гончаруком тривалий час не передавало на баланс сільради тамтешні свердловини, — уточнює Володимир Євтушенко. — І лише після громадських зборів у Лошкарівці за участю провідних спеціалістів облводгоспу і Софіївського водоводу врешті-решт передало. Але як? Демонтувало обладнання зі свердловин — і забирайте.

— А через правоохоронні органи ви пробували вплинути на таке самочинство? — запитав Олександр Шароваров.

— Звичайно. Але жодного ефекту...

— Як це так? — здивувався Шароваров. — У вас що, немає контакту з начальником міліції та прокурором?

— Немає, — чесно признався Євтушенко. — Вони на контакт не ідуть!

Завершити ці роздуми хочеться висновком В. Євтушенка стосовно відносин місцевих гілок влади.

— Це односторонні амбіції окремих, повторюю, окремих керівників, котрі воліють власного монологу, а не діалогу. А якщо вони не зважають ні на потреби та інтереси власників землі й майна, ні на закони та порядки, ні на позицію та політику влади, яка в принципових моментах суто місцевою не буває, то це не ті підвалини, на яких можна триматися довго.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

ПРОБЛЕМА

Посівна на порозі, а зерно у дорозі...

Не минуло й місяця, а депутати облради вже двічі поспіль обговорювали стан справ на продовольчому ринку регіону. Ситуація й справді залишається напруженою і слабоконтрольованою. А ще — прогнозованою на гірший розвиток. Присутність на останній сесії віце-прем'єр-міністра України Івана Кириленка тільки додала тривоги за цьогорічну осінню посівну та формування цінової політики на період до наступного врожаю.

Мінімальна потреба області в продовольчому зерні —171 тисяча тонн; власні ресурси — приблизно 40 відсотків. Однак вони розпорошені по різних структурах, що призводить до безконтрольного їх використання. Тож саме час придбати пшеницю за межами області, проте робота в цьому напрямі йде, мов мокре горить: галасу багато, а збіжжя, як не було, так і нема. А домовленість про закупівлю зерна у Курській області Росії — скоріше, протокол намірів.

Держава, щоправда, страхує Полтавщину борошном із держрезерву, хоча три тисячі тонн на місяць не покривають і мінімальних потреб. До того ж надходить воно на пекарні через одну комерційну структуру, довкола якої останнім часом виникає чимало запитань, чуток і підозр. А введення в області граничних торгових надбавок, що не повинні перевищувати 10 відсотків від цін виробника, не виправило ситуацію. Хоча, на переконання голови облради Володимира Гришка, об'єктивної причини для зростання цін на продукти ніби й немає. За винятком хіба що пшениці.

Загнуздати ціни лише адмінресурсом неможливо, оскільки вже діють елементи ринкових механізмів. Облрада зробила крок уперед, прийнявши програму дій і направивши 20 відсотків усіх понадпланових надходжень до бюджету на підтримку аграрного сектору, та її можливості обмежені. Ось тут би щось конкретно варто робити в регіонах. Але все зводиться лише до апелювання до столиці.

Без втручання держави цю проблему, безперечно, не розв'язати. Однак не слід творити з неї палочку-виручалочку, бо і на місцях мусять краще дбати. З огляду на це, постає запитання: куди попливло полтавське збіжжя, адже торішній врожай був досить вагомий — понад 2,5 мільйона тонн?

Сьогодні дехто з містечкових горе-керівників уже хоче йти по хатах і закуповувати по 800 гривень за тонну зерно в селян (справжня ринкова ціна удвічі вища). А якщо не продадуть (таке найвірогідніше), як тоді бути? Організовувати продрозверстку? І чому дядько ще минулого літа думав, чим годуватиме родину, а тодішній перший обласний керманич, який передусім мав би це робити, ні? Мабуть, тому, що інтереси місцевої громади були йому байдужі, що почувався тут баєм і переймався насамперед особистими інтересами й непомірними амбіціями. Тепер відпочиває у стольному граді, а область гарячково думає, як пережити зиму і весну. То чи не краще було б його тут залишити, щоб їздив по селах-руїнах і пояснював людям, чому так сталося, що їх залишили без шматка хліба? Чи хоча б дивився їм у вічі.

Нині не позаздриш новому голові облдержадміністрації Олександру Удовіченку, який став заручником обставин. На порозі осіння посівна. Полтавщина має обробити 400 тисяч гектарів озимого клину, а майже половини необхідного насіння в області ще немає. Щоб його придбати, треба щонайменше 40 мільйонів гривень, яких також катма. Коли ж додати ще вартість добрив, засобів захисту рослин, ціна посівної кампанії зросте. У цій ситуації селяни сподіваються лише на сприятливі кредити банків. Та чи встигнуть вони одержати обіцяне? Адже з 25 серпня у наших краях завше починали посівну і завершували її найпізніше до кінця вересня. Тож може статися так, що під адмінтиском засіють чим-небудь. А це, крім справної звітності, нічого не дасть.

Ситуація може повторитися. Нинішній недорід, як відомо, державні мужі списують на негоду, однак винна не тільки вона. На Полтавщині, наприклад, минулої осені дві третини площ засіяли після того як проминули кращі агротехнічні строки, а дехто мордував землю аж до Покрови. Це свідчить насамперед про нікудишнє агротехнічне забезпечення посівної кампанії. І наводить на сумні роздуми про майбутні жнива.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Навіщо чуже, коли своє краще

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

У нашому краї вже нікому не спаде на думку купувати імпортний майонез чи кетчуп, польські цукерки, тверді сири, морозиво, ковбасні чи макаронні вироби. Торгові марки «Торчин-продукт», «Луцьккондитер», «Троянда-Волинь», «Комо», «Роси», «Ковельські ковбаси», «Боніта» давно вже завоювали авторитет у вітчизняного споживача. І список товарів, які ввозити з-за кордону чи навіть із-за меж області немає потреби, щоразу розширюється. У цьому мали змогу переконатися учасники виїзного засідання координаційної ради (діє вона при голові обласної ради), яке відбулося у Рожищенському та Турійському районах.

Мал. Василя ВОЗНЮКА.

Керівники районних рад області, які брали участь у ньому, відзначили, що завдяки взаємодії влади з підприємцями вдалося оживити такі начебто безнадійні підприємства, як Рожищенські комбікормовий завод і птахофабрика. Україно-російське аграрне товариство з обмеженою відповідальністю «Рожищенський комбікормовий завод» заснували в квітні 2002 року, реалізуючи інвестиційний проект в рамках програми ООН «Підтримка малого і середнього підприємництва в Україні».

Під час впровадження бізнес-плану проекту використано матеріальну базу комбікормового заводу, який до цього не працював чотири роки. Тут повністю відновлено роботу комунікацій підприємства, обладнання, придбано і запущено в дію новий млин, котрий щодоби видає 15 тонн борошна, сучасну комбікормову установку потужністю дві тонни за годину. Сума інвестицій перевищує мільйон гривень. З них освоєно виробництво борошна вищого й першого гатунку, чотири види комбікормів для великої рогатої худоби, шість — для свиней, три — для курей, чотири — для качок.

Споживачі відзначають високу якість борошна і комбікормової продукції, які нічим не поступаються імпортним, а за ціною значно дешевші. До того ж уся продукція виготовлена на вітчизняному обладнанні. Сьогодні Рожищенський комбікормовий завод пропонує клієнтам 34 назви товарів і 20 видів послуг. Підприємство ліквідувало річну заборгованість із зарплати, повернуло, здавалося б, безнадійні борги з усіх видів податків, за електроенергію, телефонний зв'язок тощо.

Нелегко нині доводиться на Волині заїжджим продавцям яєць. З місцевих ринків їх дедалі більше витісняє Рожищенська птахофабрика. Прихід у квітні 2001 року нового власника змінив ситуацію на підприємстві. Якщо за весь позаминулий рік на ньому отримали лише вісім мільйонів штук яєць, то за минулий — 22,5 мільйона, а до кінця поточного планують довести цей показник до 48 мільйонів, що у півтора разу більше, ніж досягали тут у найкращі роки, коли поголів'я курей було вдвічі більше (тепер їх тут 147 тисяч). Сприяє підприємство й індивідуальним селянським господарствам, продаючи їм п'ятимісячний молодняк високопродуктивної птиці.

Здавалося б, що цікавого могли запозичити керівники районних рад, побувавши у Рожищенській професійній пожежній частині №7. Але, з'ясовується, є що, бо, окрім своєї основної роботи, вогнеборці ще й вирощують велику рогату худобу, птицю, виробляють молоко. Отримані від реалізації продукції гроші йдуть на придбання спецодягу, бензину, запасних частин для автомобілів, пожежних рукавів. На бойовій готовності це не позначається, оскільки до роботи в підсобному господарстві залучаються наймані працівники з довколишніх сіл.

Дві третини сировини для переробки Рожищенський сирзавод отримує з господарств населення. Це складніше, ніж отримувати його від великих сільгосппідприємств чи кооперативів. Однак тут виходять з того, що є. Завод нині намагається забезпечити належні умови для виробників молока — створює широку мережу заготівельних пунктів. Один з них потужністю до 10 тонн молока за добу діє в селі Щурин Рожищенського району. Молоко в цьому пункті не тільки приймають, визначають його якість, а й охолоджують. При ньому діє склад-магазин, пункт штучного запліднення корів, ветеринарна аптека. Має від цього користь і сільська рада, яка отримала за 2002 рік за заготівлю молока на своїй території 35,2 тисячі гривень.

У Турійському районі, який розташований у зоні Полісся, нараховується 33 озера карстового походження. Майже половину з них взяли в оренду. Керівники облради і голови райрад оглянули зарибнене озеро Турійське, за впорядкування якого взявся місцевий держлісгосп. Завдяки лісівникам занедбана в самому райцентрі водойма стала улюбленим місцем відпочинку мешканців селища.

Підприємець з Турійська Микола Білун озеро Черепаха, що поряд з шосе Львів—Ковель—Брест, почав орендувати недавно. Але вже нині можна сказати, що завдяки його старанням через кілька років тут буде прекрасна зона відпочинку. На берегах озера цієї весни висаджено п'ятдесят тисяч дерев липи, вільхи, берези, дуба; закладено кілька гектарів плодового саду.

Місточком йдемо до води. Вона така само чиста і прозора, як і в славнозвісному Світязі. Мабуть, саме тому господар сюди завіз вугра. Сподівається, що і на Черепашому приживеться ця риба.

Приємно подивував авторитетних гостей і голова товариства мисливців і рибалок «Тур» Ростислав Підгайний. Товариство орендує найбільше в районі озеро Велимче площею 17 гектарів, на березі якого розташована прекрасна база відпочинку для рибалок. Весною озеро зарибнили коропом, товстолобиком, білим амуром.

Поїздка двома районами Волині переконала: там, де за справу береться справжній господар, буде лад. Обговоривши питання розвитку особистих господарств громадян в області на період до 2004 року, програму розвитку рибного господарства до 2010 року, виконання Закону України «Про органи самоорганізації населення», учасники координаційної ради внесли чимало слушних пропозицій і зауважень щодо порушених проблем.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

> *«Ніщо не дається людям так важко, як пізнання правди про себе».*
>
> В. МАТВІЄНКО.

Чужі поради —

1. Глобалізація — це два шляхи

Глобалізація, вступ до Світової організації торгівлі (СОТ) — шлях, що має два протилежні напрями — один в коло розвинених держав, а другий — на периферію світового господарства, в коло бананових республік, до бідності народу, його деградації і втрати незалежності держави.

Як і куди ідеш, залежить від того, куди ведуть лідери нації, президенти і уряди держав, від того, чи здатні вони мислити самостійно, в інтересах народу, в інтересах нації, держави. Чи вони живуть чужим розумом, чужими національними інтересами, інтересами транснаціональних компаній (ТНК), турбуючись лише про себе і свої сім'ї-клани, бездумно виконуючи поради і вимоги головних інститутів глобалізації представників ТНК — Міжнародного валютного фонду (МВФ) і СОТ, забуваючи мудрість Григорія Сковороди: «Не треба яблуню вчити, як родити яблука, її потрібно відгородити від свиней».

Метою цієї статті є показати, що головною причиною бідності в багатій Україні є меншовартість владного режиму, служіння його інтересам кримінальних олігархів, міжнародним транснаціональним компаніям, надання пріоритету глобалізації за рахунок зради національних інтересів.

За цих умов зміна влади за незмінності курсу реформ нічого істотно, крім кадрів, не змінить.

Потрібна радикальніша зміна системи влади і, головне, її стратегії, за якої найвищим пріоритетом в державі мають стати не глобалізація й інтеграція самі по собі, а національні інтереси, інтереси народу, яким має бути підпорядкована й глобалізація, й інтеграція.

Найефективніший вихід із цієї ситуації пропонує блок Юлії Тимошенко — це об'єднання всієї опозиції на засадах зміни стратегії розвитку, зміни курсу реформ від руху на периферію світового господарства, від моделі ринкового фундаменталізму — стихійного, дикого ринку XVIII—XIX сторіч, до руху в коло розвинених держав, до моделі ринку XXI століття — регульованого державою, соціально орієнтованого, до цивілізованого суспільства, в якому найпершим пріоритетом має бути розвиток нації, держави, найвищою цінністю — конкретна людина, представник українського народу, а не лише вільна абстрактна людина як представник розвинених країн.

Правильність положень опозиції, які висловлює Юлія Тимошенко, підтверджується тим, що їх сприймає народ України. Тому не дивно, що з певним запізненням (від декількох місяців до року) основні положення опозиції обов'язково бере на озброєння й адміністрація Президента, і сам Президент Леонід Кучма.

Досить проаналізувати дії і його заяви у зв'язку з політичною реформою, тінізацією економіки і корупцією, коментарями про цінову політику і продовольчу безпеку України.

Позичаючи чужі ідеї, влада видає себе за героїв України, а Юлію Тимошенко робить ворогом народу. Чому? Мабуть, тому що Юлія Тимошенко щиро відстоює національні інтереси, інтереси народу України, а влада їх зраджує, відстоюючи інтереси сімей-кланів кримінальних олігархів, які, як ті метастази, проникли і діють під патронатом Президента й у Верховній Раді, й у адміністрації, і в уряді, і в прокуратурі, і в судах.

2. Закономірності розвитку світу і України

Сьогодні не можна розглядати розвиток окремої держави на земній кулі окремо від геоекономіки і геополітики. На земній кулі, як пише Олег Білорус, стверджується нова система — система глобалізму, коли вирішальний вплив на геоекономіку і геополітику мають транснаціональні компанії, які відображають інтереси не народів і націй, а — сімей-кланів. Так, на сьогодні 227 сімей володіють таким багатством, що дорівнює багатству 47 відсотків населення земної кулі. Ця тенденція має місце і в Україні, де 20 сімей-кланів володіють 80 відсотками багатства України.

Загальна тенденція така: сім'ї-клани багатіють, а широкі верстви населення біднішають. Цю тенденцію відображає світова статистика, яка свідчить: якщо на початку 60-х років XX століття, на зорі ери глобалізації, відкритості, лібералізації і «боротьби з бідністю», відношення багатства країн «золотого мільярда» до багатства такої самої кількості найбіднішого населення земної кулі становило 40:1, то вже через 40 років після впровадження системи глобалізму це співвідношення стало 90:1.

▪ ▪ ▪

Головною причиною бідності в багатій Україні є меншовартість владного режиму, служіння його інтересам кримінальних олігархів

▪

Про Україну, зокрема, вже і казати нема що, бо за роки незмінного курсу реформ владна еліта увібрала в себе всі недоліки периферії світового господарства, побила всі світові рекорди щодо темпів зубожіння населення і привела український народ до геноциду, ще й відтворивши в 2003 році умови голодомору 1933

року — хліб в Україні є, але не для українського народу.

На сьогодні в Україні одне з найбільших у світі безробіття (40% — приховане, а на селі 45% пряме безробіття), найбільша бідність (82% населення за її межею), найбільші за всю історію України темпи зростання смертності (в два рази перевищує народжуваність, за роки реформ померло більше як чотири мільйони осіб), сім мільйонів покинули Україну в пошуках заробітку та кращого життя.

Всі ці параметри найближчим часом підсиляться через непродуману урядом політику вступу до СОТ.

Результат подвійної моралі Заходу в межах всього світу такий: в розвинених країнах будується нового типу цивілізоване, демократичне суспільство XXI століття із регульованими державою соціально орієнтованими ринковими відносинами, а периферії світового господарства, і Україні зокрема, яка перебуває сьогодні на периферії, нав'язують зовсім інший тип суспільства — ринкове суспільство на основі ринкового фундаменталізму — дикого ринку XVIII—XIX століть, в якому олігархи живуть і діють з однією метою: отримати щонайбільше прибутків будь-якою ціною, навіть ціною геноциду власного народу.

В такому суспільстві не цінують ані мораль, ані совість, ані талант, ані кваліфікацію, в такому суспільстві навіть не кажуть про справедливість, в такому суспільстві нема чого казати про права людини, про свободу слова, про незалежність судів. В такому суспільстві все продається й купується з благословення адмінресурсу. Підтвердженням того, що адмінресурс як виразник інтересів олігархів до кінця знахабнів, є пасивність населення, особливо інтелігенції України, яка чи не розуміє цього, чи змирилася з цим або йде на повідку геббельсівської ідеології в центральних засобах масової інформації, що яскраво проілюстрували вибори народних депутатів в Запоріжжі, Чернігові, мерів в Сумах, Мукачевому і т. ін.

На прикладі України нам підтвердження висновок відомого мільярдера США Дж. Сороса про те, що «ринковий фундаменталізм і демократія несумісні». Отже, кланова диктатура латино-американського типу в Україні є закономірним явищем за нинішньої влади і Президента.

Що менше демократії в Україні, то більше пропрезидентські партії, пропрезидентські ЗМІ про неї кажуть. Теза тих, хто виступає за єдиного кандидата від демократичних сил, зовсім не обов'язково опозиційних, є дуже вигідна нинішній владі кримінальних олігархів і може стати надто небезпечною для України.

Історія вчить, щоправда, не всіх: в умовах авторитарного режиму, в яких опинилась Україна, партії та політичні сили, що підтримують режим, не можуть у принципі бути демократичні. Єдиним середовищем демократичного розвитку в цій ситуації є лише опозиційні до такої влади партії і сили.

Бо як розібратися пересічному громадянинові України, знедоленому народу її, де закінчується справжня народна демократія і починається підробна, облудна, підступна, кланова «демократія»? Як відрізнити недонавчених, наївних романтиків від ринку, які починали реформи і які ще до цього часу сліпо вірять, що Захід допоможе (він допоможе, але лише собі), від нинішніх реальних господарів ринку і держави — кримінальних олігархів, представників сімей-кланів України?

▪ ▪ ▪

Що менше демократії в Україні, то більше пропрезидентські партії, пропрезидентські ЗМІ про неї кажуть

▪

Оцю небезпеку для України, що несуть із собою лібералі-романтики від ринку, дуже добре продемонстрував Валерій Хорошковський, працюючи на посаді Міністра економіки України та європейської інтеграції.

Найбільша, найістотніша відмінність ринку розвинених країн від ринку периферії, в Україні зокрема, полягає в тому, що в розвинених країнах ринок діє за класичною формулою: гроші — товар (власне виробництво) — ще більші гроші, а в Україні діє формула ринку кримінальних олігархів: гроші — влада — гроші в квадраті.

Це означає, що розвинені країни підтримують своє насамперед наукоємне виробництво, захищають свій ринок і, отже, вирішують соціальні проблеми свого народу. Для них найвищий пріоритет — національні інтереси. Недарма Буш (старший) свого часу сказав: «Національні інтереси США в усьому світі».

А що у нас? Все сказано висловлюванням Президента Леоніда Кучми: «Національна ідея в Україні не спрацювала». Тобто жодної підтримки свого виробника, бо поняття «виробництво», «робоче місце», «кваліфікована праця» не вписуються у форму ринку кримінальних олігархів, у завдання нинішнього режиму влади.

І якщо не змінювати цей режим влади, не відстоювати національні інтереси, інтереси українського народу, а лише міняти виконавців цього режиму, то хоче цього чи ні майбутній новий президент, навіть якщо він буде обраний від демократичних сил, Україна так і залишиться на периферії світового господарства, але вже як малочисельна, знедолена, другорядна держава з єдиним «надбанням» — сильними і багатими олігархами.

3. Чому так сталося?

Нинішній стан речей в Україні має три головні причини.

Перша — це меншовартість влади, адміністрації Президента і урядів, які за роки реформ жодного разу не те щоб діяти, навіть не намагалися мислити самостійно. Їм треба тільки, щоб хтось з іноземців давав поради почінаючи з президентів, генералів і закінчуючи недонавченими, другорядними експертами-консультантами, що пишуть роботи типу «100 днів», «наступні 1000 днів» реформ тощо.

Зрозуміло, що в умовах глобалізму, світової конкуренції жоден іноземець не даватиме такі поради, щоб Україна стала для них державою-конкурентом. Їх влаштовує те, що за роки «незмінного курсу реформ» Україна в мирний час в економіці втратила майже в два рази більше, ніж за роки Другої світової війни. Їх влаштовує деградація української нації через незатребуваність в Україні інтелекту нації і кваліфікованої праці, про що свідчить така статистика. Якщо за роки реформ машинобудування скоротилося в три рази і до того ж енергозатратність виробництва зросла майже вдвічі, то наукоємні галузі — приладобудування, електроніка —скоротилися більш як у 100 разів. Це означає, що розумні, талановиті вчені, інженери, викладачі, вчителі, взагалі люди кваліфікованої праці відкинуті на узбіччя розвитку суспільства.

Рятуючись від забуття, зубожіння, безробіття і бідності, шість тисяч вчених, в основному молодих, і більш як 90 тисяч фахівців у галузі високих технологій залишили Україну.

Друга причина — відсутність наукового осмислення реформ і стратегії розвитку. Йшли 10 років не туди, не в тому напрямі, що визнав у своєму посланні до Верховної Ради України Президент України. Визнав і пішов далі в нікуди.

Спроба уряду і Президента України підмінити стратегію короткотерміновими і «рішучими» діями неодмінно веде до довгострокової деградації українського суспільства.

Як показали парламентські слухання, якщо в Китаї, в розвинених країнах вільні економічні зони (ВЕЗ) стимулюють розвиток високих технологій, то в Україні знову не так, як у людей. Найменша частка в українських ВЕЗ якраз електроніки і високих технологій. Зате розвиваються ті виробництва, завозяться на пільгових умовах ті товари, які нищать українського виробника. Достатньо нагадати лише про Донецьку зону перспективного розвитку, через яку завозять на пільгових умовах неякісне, дешеве імпортне м'ясо, і яка, отже, є основним джерелом нищення тваринництва в Україні.

Що немає стратегії розвитку (особливо в агропромисловому комплексі), зрозуміло сьогодні всім. Це дуже добре показала стаття президента фірми «Союз-Віктан» в газеті «Дзеркало тижня», в якій демонструється повна зневага переробної промисловості до власного сільськогосподарського виробника. Це та сама фірма «Союз-Віктан», яка під прикриттям міністра економіки Валерія Хорошковського зруйнувала бюджет Криму. Але, незважаючи на це, і нинішня більшість у Верховній Раді, і адміністрація Президента, і уряд прикривають і захищають Валерія Хорошковського.

Як зазначалось вище, світ загнаний у рамки глобалізму і, отже, всі країни змушені будуть вступати до СОТ.

Але й до СОТ потрібно і можна вступати у такий спосіб, щоб відстоювати інтереси України. Та всі попередні уряди заодно з нинішнім, в якому цю роботу очолює Валерій Хорошковський, чомусь ставлять єдине завдання — якомога швидше формально легалізувати свою присутність у СОТ навіть ціною нових втрат і жертв з боку України. Уряд не хоче усвідомити, що глобалізм, СОТ — це не повноваження, що надаються присутністю, а здобуті в запеклій конкурентній боротьбі трофеї. А про які трофеї може казати уряд?

Валерій Хорошковський спокійно говорить про армію нових безробітних в Україні, зокрема в тому само АПК і у вугільній галузі, про майже повне згортання наукоємних виробництв в Україні, особливо в електронній галузі. І це за умови, що світ визнав: найкращих фахівців у галузі електроніки та високих технологій готують саме технічні вузи України. І що, вони знову бу-

свої біди!

дуть незатребувані в Україні?

Президент каже про інноваційний розвиток, а уряд підписує такі угоди вступу до СОТ, що взагалі інноваційний розвиток буде неможливий, бо про нього можна казати лише за умов державної підтримки, за умов протекціонізму; а умови СОТ, які підписує уряд, державну підтримку, протекціонізм, особливо в наукоємних галузях, виключає цілком. Кому у цій ситуації вірити: Президенту чи уряду?

Наведу лише один ганебний факт. Мало хто із давніх членів СОТ приєднався до так званих секторальних угод та ініціатив, які передбачають «нульові» ставки під час поставляння товарів на свій ринок. А от Україна, ще не вступивши до СОТ, вже приєдналася до 16 із 19 цих угод. Це теж світовий рекорд, щоправда, рекорд нищення внутрішнього ринку заради підтримки світової конкуренції.

Третя причина — це зрада національних інтересів, інтересів широких верств населення з боку влади.

Зрада національних інтересів з боку кримінальних олігархів і їхньої влади полягає в тому, що вони загальмували демократичний розвиток в Україні і підтримали становлення кланової диктатури латино-американського типу. Замість соціально орієнтованих ринкових відносин вони нав'язали Україні ринковий фундаменталізм моделі XVIII—XIX століть. Замість розвитку нації започаткували геноцид українського народу, створивши найгірший у Європі стандарт життя. Це означає, що в Україні сьогодні, з одного боку, найбагатші в Європі кримінальні олігархи, а з другого — найбідніше населення за найкращих природних, географічних умов і наявності талановитого і працьовитого народу. Замість справжньої свободи слова — тотальна цензура.

Замість чесної політичної боротьби з опозицією — використання її основних гасел з метою зомбування (задурювання) населення й одночасне нищення самої опозиції, що дуже добре видно на прикладі ставлення влади до послідовних лідерів опозиції — Юлії Тимошенко, Олександра Мороза, Петра Симоненка.

Замість підтримки паростків нового — нищення всього, що пов'язане з інтересами народу. Достатньо нагадати про позитивний досвід роботи в уряді 2000 року Юлії Тимошенко, коли лише за один рік було наведено порядок на корумпованому й опанованому кримінальними олігархами енергоринку, що дало змогу відразу отримати до бюджету майже 10 млрд. грн., звичайно, на збитки відомих в Україні і в усьому світі кримінальних, провладних авторитетів.

Тепер знову заборгованість на енергоринку сягає 16 млрд. грн., з яких дев'ять мільярдів гривень винні споживачі, а сім мільярдів «прихопили» собі кримінальні олігархи. Знову бартер, хабарі, взаємозаліки. Все зруйновано дотла. А Юлію Тимошенко, бачте, треба посадити за грати, щоб вона не чіпала кого не слід. Для цього є слухняна Генеральна прокуратура.

Замість відстоювання прав людини — нехтування всіма правами, залякування, шантаж, тиск на прокуратуру і суддів. Замість законності і свободи — вказівки і свавілля адмінресурсу, починаючи із самого верху і закінчуючи дрібним пихатим чиновником адміністрації районного рівня.

4. Як врятувати і відродити Україну?

Блок Юлії Тимошенко виходить з такого: найпершим пріоритетом вважати національні інтереси — інтереси українського народу, а глобалізацію, інтеграцію розглядати як один із засобів забезпечення стратегії розвитку нації і держави. До речі, і Президент, і уряд погоджуються з тим, що в Україні ніколи не було за роки «незмінного курсу реформ» ані наукового осмислення самих реформ, ані стратегії розвитку, яка слугувала б Україні. Була лише стратегія самознищення, яка задовольняла і задовольняє інтереси транснаціональних компаній. Бо якщо на початку реформ Україна входила, за визначенням Альберта Гора, у першу десятку розвинених країн світу (сьоме місце), то сьогодні вона, за оцінками ООН, — на 139 місці (всього ООН визначає 160 місць).

Хоча Президент і уряд це розуміють, але нічого не роблять, щоб виправити становище. Мало того, щосили протидіють опозиції, яка бачить шляхи покращення становища в країні.

Бо як інакше розуміти небажання слухняної пропрезидентської більшості у Верховній Раді розглядати запропоновані опозицією законопроекти, що визначають стратегію розвитку України, — «Засади внутрішньої і зовнішньої політики», — «Засади зовнішньої економічної діяльності» і законопроект, внесений блоком Юлії Тимошенко, «Засади національних інтересів України» та ще низку законів соціального спрямування. Зокрема, законопроекти народних депутатів Юлії Тимошенко, Михайла Павловського, Олександра Турчинова, Віктора Терена, Сергія Саса, Євгена Кирильчука, Валентина Зубова, Анатолія Семиноги та інших, які вирішують першочергові проблеми, а саме: повернення населенню їх знецінених заощаджень, коштів, вкрадених трастами, забезпечення молоді житлом (бо за нинішньої молодіжної програми уряду на це потрібно не менш як 100 років), запобігання продажу сільськогосподарських угідь іноземцям тощо.

Наступний напрям — вступ до СОТ, але не як країна—сировинний придаток, а як країна, що здатна розвиватися. Для цього використати ті умови, які надає СОТ і яких чомусь не бачать уряд та Президент України. СОТ декларує боротьбу з бідністю та безробіттям. Виходячи з цього, Світова організація торгівлі дозволяє застосовувати протекціоністські заходи на користь країни, що вступає до СОТ, якщо ВВП на душу населення у цій країні менше 1000 дол. США на рік (в Україні сьогодні маємо 850 дол. США — таких країн-членів СОТ 6 із 145); якщо умови вступу до СОТ ведуть до зростання бідності і безробіття.

Це відомі речі, але уряд і Президент їх знати не хочуть. Підписані угоди вступу України до СОТ погіршать стан у сільському господарстві, вугільній промисловості, наукоємному виробництві та інших галузях народного господарства. Єдина галузь, яка може не втратити — і то під великим знаком запитання, — це металургія з низьким ступенем переробки металу. Постраждає від нинішньої стратегії уряду вступу до СОТ також банківська система та малий і середній бізнес.

■ ■ ■

Зрада національних інтересів з боку кримінальних олігархів і їхньої влади полягає в тому, що вони загальмували демократичний розвиток в Україні

■

Наша наука і вища технічна школа стануть ще більш незатребувані, бо як сказав колись автореві один із представників Заходу, «щоб торгувати чужими товарами, наука, освіта, та ще й вища, вам не потрібні». Оце така стратегія уряду і Президента?

Уряд весь час каже, що вступ до СОТ — це інвестиції, це передача високих технологій тощо.

Насправді це стратегія, за якої втрачається керованість в економіці, політиці і культурі, за якої незабаром ринок заповниться імпортними товарами на будь-який смак, але широкі верстви населення зможуть на них тільки дивитися, а не купувати, бо, завозячи товари, робочих місць не створять. Талант, кваліфікація українського народу такій економіці не потрібні. Політика нинішньої влади —це витіснення українського народу з території України шляхом глобалізації і інтеграції, деградація і занепад української науки, культури і кваліфікованої праці.

Це і є зрада національних інтересів.

Головний напрям, який пропонує опозиція, — насичувати український ринок українськими наукоємними, конкурентоспроможними товарами, бо без власного наукоємного виробництва неможлива заможна Україна. Світовий досвід свідчить, що країна, яка експортує сировину і інтелект, як Україна, має зарплату в 20—40 разів нижчу, ніж у розвинених країнах, що експортують кінцеву наукоємну продукцію (порівняйте зарплату вчителя — 30—50 дол. США в Україні і 1000—2000 дол. США — в розвинених країнах). Щоб вийти із стану вічної бідності, блок Юлії Тимошенко пропонує зробити ставку на наукоємну продукцію і домогтися приросту її виробництва протягом п'ятисеми років на рівні 40% на рік.

За такого росту вже через сім років частка наукоємної продукції у ВВП України становитиме 75%, а сировинних енергозатратних галузей і низького рівня переробки продукції — 25% (сьогодні маємо навпаки — 25% і 75%). Зарплата, пенсії, стипендії можуть бути збільшені у п'ять разів.

Досягнення цієї мети потребуватиме цілеспрямованої, протекціоністської, інноваційної діяльності уряду і Президента. В інновацію іноземні фірми не вкладають жодної копійки. Тут мають працювати насамперед інвестиції українського народу. Це те завдання, яке СОТ не дасть змоги вирішити. Зрозуміло, що чим триваліше буде при владі нинішній режим і його лідери, тим важче буде боротися із бідністю в Україні. Адже й «новий» уряд взявся за старе — знову нарощує іноземні борги (це така турбота про молодь, про її майбутнє)!

Ця влада хоче правити довічно! Опозиція пропонує іншу політику: українська нація не має права і надалі помилятися, підтримувати нинішній режим влади і його Президента.

Україна відродиться і займе чільне місце в колі розвинених держав лише тоді, коли нинішній режим відійде в історію, як її ганебна мить.

Інше не дано!

Михайло ПАВЛОВСЬКИЙ,
народний депутат, професор.

ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ

Багатокрилий феномен

62 роки тому народився Богдан Ступка

Нікому не треба пояснювати, хто це, бо всі знають: народний артист України, художній керівник Національного академічного драматичного театру імені І. Франка, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (регалій і титулів — ще на два абзаци). Якось у столичному Центрі сучасного мистецтва була виставка «Бренд «Українське». Ступки серед експонатів не було. А міг би бути, оскільки велика країна ототожнює його із собою.

Він народився в один день, але значно пізніше, з Іваном Франком, а також — у колишнє свято радянського кіно. Цей збіг експлуатують журналісти, намагаючись довести, що нічого випадкового не буває. І мистецький талант — це якась субстанція-хмара з Соляриса. Вона зависає над певним просторово-часовим клаптем і передає його одухотвореним частинкам живильні заряди.

Якщо це так, то Богданові Сильвестровичу зарядів дісталося більше за інших. Сказано без заздрощів, а з гордістю, що є такий артист. Ступка — це багато феноменів в одному. Взяти хоча б ці кілька.

Феномен 1. Цього актора не зіпсує жоден найгірший фільм. Хоча випадкові стрічки в його послужному списку — рідкість. А коли раптом потрапиш на таку картину, то режисеру та всій групі можна все пробачити, бо рятує їх саме рельєфна гра Богдана Сильвестровича.

Феномен 2. Навіть мерзотники у нього виходять такі, що в них одразу закохуєшся. І перед тим, як запросити Ступку на роль покидька, режисерам варто добряче подумати: хто для них головніший — герой чи антигерой?

Феномен 3. Мало зустрінеш артистів, які охопили б собою стільки несхожих шарів світової драматургії. Лицедіїв, одного таланту яких вистачило б на гроно таких ролей, які вважалися б доленосними для будь-кого. На сцені Богдану Ступці підкорялися Шекспір (Король Лір, Річард III), Чехов (Треплєв, Войницький), Булгаков (Майстер), Шолом-Алейхем (Тев'є), Леся Українка (Дон Жуан), Франко (Задорожний), Іонеско (Він). Названо лише кілька із більш як 100 сценічних робіт. Серед півсотні кінообразів — Борис Годунов, Трохим Лисенко, Остап Вишня, Керенський, Богдан Хмельницький, Мазепа...

Не так давно, на межі до/після 60-ти, у житті Богдана Ступки з'явилися крісла. Його сходження на трон міністра культури злі язики тлумачили з особливою винахідливістю. А Богдан Сильвестрович, скоріше за все, просто прагнув нового знання, а ще, певне, нового самодолання (чи зможу?). Та театр переміг, і майже за два роки актор повернувся у рідні «франківські» стіни. Щоправда, теж нібито у крісло: художкерівника трупи. Це сталося після того, як пішов з життя багаторічний творчий тато театру Сергій Данченко, який поставив свого прощального «Пігмаліона».

Як нині співвідноситься творчість актора-практика Богдана Ступки з керівними обов'язками Богдана Ступки? Дуже хотілося про це дізнатися. Однак напередодні дня народження знаменитого артиста не було в столиці. Сезон цього року франківці розпочнуть пізніше, ніж завжди — аж у жовтні (вплив ремонту на творчий процес).

А стосовно Богдана Сильвестровича, закралася підозра: навряд чи він відпочиває. Може, нова роль? Майстри такого польоту затребувані, хоч якими міністрами їм доводилося бути.

І хай не ображаються його колеги, дещо можна казати тільки раз на рік: для багатьох з нас ієрархія українського акторського цеху визначена певним чином. Є Богдан Ступка і є всі решта.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

На знімку: Богдан Ступка у фільмі «Чінгіз-хан».

Фото Івана ФРОЛОВА (УНІАН).

Мандри золотого карася

Легенди і дійсність Чорного лісу

УНІКАЛЬНІ МІСЦЯ

Улітку 1763 року за розпорядженням генерал-губернатора щойно утвореної Новоросійської губернії Олексія Мельгунова археологи почали розкопки високої могили поблизу Кучерівських байраків у верхів'ї річки Інгульця (нині Знам'янський район Кіровоградської області). Знявши товстий шар чорнозему, копачі натрапили на пісок. Під ним виявили кам'яну бабу. На глибині близько двох метрів під нею у західній частині могили заступи вдарилися об кам'яні плити. Прибравши їх, археологи остовпіли: перед їхніми очима у викладеній камінням ямі лежали купки виробів із золота і срібла та скелет людини. Ніхто не знав тоді і вже ніколи не дізнається, скільки коштовностей було в могилі, яку частину їх передано губернатору. Але й те, що залишилося, вражало.

З опису археологічної знахідки

Серед знайдених речей були меч з обкладеними золотом рукояттю та піхвами, прикрашені карбованим зображенням фантастичних фігур, 17 штампованих золотих зображень орлів у геральдичному стилі, діадема з трьох золотих ланцюжків, скріплених такими самими розетками, золота пластинка з карбованим зображенням мавпи, журавлів і гуски у дусі грецької архаїки. Знахідку доставили в Петербурзьку академію наук. Там визначили, що то було поховання скіфського вождя першої половини VI ст. до нової ери. Сорок бронзових наконечників стріл, знайдених у склепі, свідчили про велику наявність цього металу у племені. (Нині всі коштовності зберігаються в Ермітажі).

Сплило століття, а інтерес до археологічної пам'ятки не згас. У 1892 році викладач історії Єлисаветградського земського реального училища археолог і краєзнавець Володимир Ястребов зробив нові розкопки могили. Він виявив у одному з лабіринтів похилий спуск у катакомби із склепистою стелею. Ті катакомби були порожні. Хто і коли їх «вичистив» — невідомо. Зате у багатьох місцях підземелля знайшли шлак, попіл, сажу, вугілля. Ястребов пригадав, що у народі могилу називали Литою. І здогадався, чому. Він висловив припущення, що під землею колись була ливарня, де виготовляли зброю та інші металеві вироби. У своїх доказах він спирався на повідомлення вчених-попередників та народні перекази і легенди. Вони переконливо свідчать, що ще з часів Чорноліської культури (назва — від Чорного лісу, де проводилися розкопки), а це перша половина III—VII століть до н. е., території Знам'янського й Олександрівського районів були центрами видобування руд і виплавлення міді. Про це свідчать залишки поселень, що розташовані за три кілометри від села Богданівського району.

А звідки ту руду брали?

У книзі «Повний географічний опис нашої Вітчизни. Новоросія і Крим», випущеній у світ у 1910 році за редакцією В. Семенова-Тян-Шанського, читаємо: **«На правому березі Інгульця... у межах Чорноліської лісної дачі відомі з давніх часів поклади мідної руди». Ієромонах Арсеній Іващенков у одному з видань повідомив, що ще з 1760 року на правому березі річки Рудої було село Васівка (тепер Госинне Знам'янського району), в якому добували мідну руду. Звідси і назва річки та поселення, яке розташувалося вздовж неї. І ще одне джерело — «Енциклопедичний словник» Ф. Брокгауза та І. Єфрона свідчить: «Федвар... місце виникнення землеробних артілей. За шість верст на північ — мідна руда».**

Цілком зрозуміло, що спорожнілі катакомби Литої могили народжували багато легенд, які живуть і досі. Пов'язані вони з таємницями та загадковими явищами, а ними Чорний ліс багатий. Однією з найбільших таємниць його є озеро, яке офіційно називається Берестуватим, а в народі від покоління до покоління передається інша назва — Чорноліське або Диво-озеро. Передається і легенда, що народилася ще у ті часи, коли вперше розкопали Литу могилу. Кілька археологів, ніби, спустившись у одну з катакомб, знайшли там велику ковану міддю скриню, наповнену вщерть золотом і сріблом. Вони ретельно її присипали, а після закінчення робіт намагалися винести, але були помічені якимось військовиком. Щоб не «влипнути», вкинули дорогоцінний вантаж у воду озера — воно розташоване за кілометр від Литої могили. Тоді ще ніхто не знав про таємницю Диво-озера. Не знають про неї і тепер, хоча намагалися розгадати її вчені та місцеві жителі.

Загадкове озеро і скриня із золотом

...У глибокому лісовому вибалку, густо зарослому могутніми дубами, ясенами, кленами та колючими чагарниками, виблискує серед непролазної трясовини водяне дзеркало.

Найбільшою загадкою озера є його кришталево чиста вода. Її рівень залишається сталим цілорічно. Вода навіть у спекотливі дні холодна, купатися в озері не наважується ніхто. Деякі сміливці пробували, але купання обернулося трагедією. Марно шукали утопленників водолази. До цього часу нікому не вдалося визначити глибину Диво-озера. Хоча спроби робили не раз і професіоналами, і любителі. Не розгадано досі таємницю плаваючих островів. А щодо легенди про скриню із золотом...

Фото Михайла СВІТЛИЧНОГО.

В озері не водиться жодна риба. Усі спроби зарибнити його не увінчалися успіхом. У воді Диво-озера привільно почуваються лиш невеличкі золотисті карасі, яких не зустрінеш у жодній іншій водоймі краю. Ці карасики — деякою мірою ключ до розгадки таємниць Чорного озера.

Річ у тім, що місцевість, про яку йде мова, мільйони років тому була кратером величезного вулкана.

Учені довели, що ця місцевість неодноразово потерпала від тектонічних та сейсмічних потрясінь, які спричинили глибинні розломи. Згадуваний уже А. Іващенков повідомляє про великі землетруси, що відбувалися на території Чорнолісся багато разів у різні часи. Після одного з них утворилася величезна тріщина, яка тяглася від витоків річки Чорнолиски на 30 кілометрів, де тепер розташований Кіровоград. У результаті й виникло бездонне озеро. А на протилежному кінці тріщини у одній з криниць міста був виловлений... золотистий карась, який, нагадаю, нині водиться лиш у Чорному озері. Покійний інженер-будівельник Олександр Рибальченко, який довгий час вивчав родовища корисних копалин на території кількох областей України, заміряв глибину тріщини біля одного з берегів Диво-озера: вона становила близько ста метрів!

Ненажерливі нори-судини

Із сказаного можна зробити висновок, що під землею на великій глибині є своєрідні нори-судини, утворені природою багато років тому. Одна з них знайшла вихід на поверхню у Чорному лісі неподалік Литої могили, у якій були скарби скіфського вождя. Не виключено, що у прірву велетенської тріщини було втягнуто чимало речей — домашнього вжитку, знарядь праці мешканців навколишніх сіл (адже занесло золотого карасика аж за 30 кілометрів і, певне, не його одного). Так і народжувалися легенди. Ними переповнена вся історія Чорного лісу. Наприклад, ось ця, яку часто можна почути в тих краях.

Там жили гіганти — анти

...У верхів'ях межиріччя Інгульця і Тясмина оселилось богатирське плем'я, люди якого ніколи не хворіли і жили до двохсот років. Здоров'я й наснаги надавала їм цілюща вода, що витікала із джерела з-під могутнього дуба й утворювала невелику річку Скельову. Вода в ній була чиста, мов сльоза, вона не замерзала в найлютіші морози і не пересихала в пекельну спеку. Звиваючись між скелями, несла річечка свої кришталеві води між схилами Орлової балки. І хто пив її — набирався сил, водою залікувували рани, виганяли хвороби.

І ця легенда не така вже й вигадка. Автор фундаментальної праці «Київская Русь» академік Борис Греков, посилаючись на давньоарабських істориків, зазначає, що у середньому Придніпров'ї жили «люди, наділені членами тіла великих розмірів. Коні не можуть носити їх, такі вони важкі». Воїни підперезувалися мечами. Називався той народ анти — давні пращури українців.

Біянка

На східній околиці міста, у напрямку Чорного лісу, з-під землі б'є невеличке джерельце, непомітне серед чагарників. А далі воно перетворюється у струмочок, потім у невеличку річку, що впадає в Інгул. Річка так і зветься Біянка. Вода в ній кришталево чиста, смачна. Річка не замерзає взимку, не пересихає в спеку, як і Скельова в Орловій балці. На обох берегах розташовані криниці з мінеральною водою — це підтверджують спеціалісти санепідемстанції. Ще в середині XIX століття на Біянці викопали криницю, поклали бруківку до неї. Міська знать брала тут воду для приготування чаю і кави. Криниця й досі на вулиці Колодязній, багато жителів міста насолоджуються неповторною на смак водою. Хочете покуштувати її і ви — ласкаво просимо.

Юрій МАТІВОС,
краєзнавець.

Кіровоградська область.

«Хамелеони»

ОБЕРЕЖНО: ШАХРАЙСТВО

Давно вже нікого не дивують люди з простягнутою рукою. На ходу розкриваємо гаманця і з почуттям виконаного обов'язку поспішаємо далі. Довірливим громадянам навряд чи спадає на думку, що за маскою стражденного часто-густо приховується найзвичайнісінький ошуканець.

Народ у нас здебільшого добрий, довірливий. Розчулити його просто, тим паче професіоналам. Саме цим і займається особлива категорія осіб, для яких жебрацтво — основне, а інколи і єдине заняття. У всій цій різношерстій публіці злидарів і жебраків не завжди легко відрізнити тих, хто по-справжньому потребує допомоги. Багато хто з шахраїв-жебраків «гримуються» під знедолених і втілюють у життя свій потенційний акторський талант досить-таки віртуозно.

Приміром, кульгавий і кривий раптом «зривається» і мчить попереду всіх до тролейбуса, який щойно під'їхав. Діти-«інваліди» підприємливих батьків по-братському поступаються місцем одне одному в інвалідному візку. Поки один вичавлює сльозу у перехожих, інший ганяє наввипередки з ровесниками.

А ось картинка на станції метро «Либідська». На ескалаторі стоїть дівчина років двадцяти. Судячи по тремтінню рук, страждає на хворобу Паркинсона. Але —пересувається доволі швидко і не гірше за інших орудує ліктями, прочищаючи собі шлях у годину пік. Пройшовши до голови потягу, вона, обіпершися на колону, відчужено жує гумку. Під'їздить потяг. Щойно відчинилися двері — незнайомка з жуйкою миттєво змінюється. Згинається в три погибелі, починає неймовірно труситися і, повісивши пакета для подаяння на старанно скрючену руку, якою ще кілька хвилин тому активно копирсалася в носі, заводить жалісливо-протяжне: «Подайте, люди добрі...»

Та аж ніяк не всі шахраї перевантажують себе заучуванням текстів. Дехто послуговується набагато витонченішими трюками. Сльози в даному разі — головне знаряддя праці. Так, одна громадянка в чорному, що символізує вічну скорботу і смуток, плаче вже не один сезон і все з того самого приводу — смерті любого чоловіка. Щодня збирає на похорон. Набряки під очима зовсім не від скорботи та смутку, скоріше від надлишку алкоголю. Хай там що, а її сльози діють. Її чорна хустина вже «засвітилася» на станціях метро «Поштова площа», «Либідська», на Московській площі та в інших місцях. Склалася б її доля інакше, може, із цього вуличного таланту вийшла б непогана актриса. Принаймні з роллю Ярославни, що оплакує свого чоловіка князя Ігоря, вона впоралася б.

Пригадується один дідусь з довгою білосніжною бородою, багаторічний пожилець переходу біля станції метро «Університет». Його неординарну зовнішність доповнював маленький собачка за пазухою. Чарівна мордочка крихітної дворняги з відстовбурченими вухами і чорними, як намистинки, очима привертала до себе увагу тисяч перехожих. Маленька помічниця заробляла собі й господарю на шикарну вечерю в ресторані. Місцева братія подейкувала, що цей дідусь після «робочого» дня скидав із себе ганчір'я і вдягав модного елегантного костюма. За манерами і звичками, щонайменше, граф де ля Фер.

Може, деякі кияни ще пам'ятають натовп «черниць» з незвично блідими обличчями, які просили на «потреби церкви» в районі перетину проспектів Перемоги та Повітрофлотського. Тиняючися на перехресті біля світлофора, вони приймали від щиросердних громадян, зазвичай водіїв авто, що проїздили мимо, милостиню і запевняли їх у тім, що Господь віддячить їм за щедрість. Та коли надто активною діяльністю «сестер» зацікавилася міліція, з'ясувалося, що це група переведягнених циган. Церква, до якої вони нібито належали, навіть не мала уявлення про їхні «доброчинні» справи. І найцікавіше: самозванки надали якусь несенітну довідку про те, що їм, мовляв, дозволено жебрувати на вулицях столиці.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Притягти таких осіб до відповідальності не можна, адже люди віддають свої кровні добровільно. Тому останнє слово за нами. Ніхто не може захистити нас від таких ошуканців. І перед тим, як прислухатися до поради з Біблії: «Да не оскудеет рука дающего», варто інколи зазирнути в очі того, хто просить. Цілком можливо, що перед нами — один із «хамелеонів», який потім наші милосердя і довірливість висміє у ресторані за келихом дорогого червоного вина.

Марина КОТЕНКО.
ЦГЗ ГУМВС у м. Києві.

Гроші лік люблять,

або Як контролюють бюджет на Рейні і Дніпрі?

Понад шість років працює в Україні Рахункова палата — новий конституційний орган. Цей зовнішній орган фінансового контролю має брати участь у складанні реального бюджету і стежити за неухильним і чесним його виконанням, що забезпечувало б економічну стабільність держави і, врешті, її розвиток.

На жаль, далеко не все у нас робиться так, як хотілося б. Незважаючи на великі можливості (зовнішній парламентський контроль, незалежність, колегіальність прийняття рішень тощо), надані законом Рахунковій палаті її статус і повноваження за умов нестабільного правового поля все-таки залишаються недостатньо конкретними, містять залишки принципів і методів старої адміністративної системи та дублюючі функції. Чинний закон не дає змогу Рахунковій палаті України сповна використовувати філософію аудита і підходи до контрольної діяльності, що прийняті в європейських країнах.

Які ці європейські норми? Наскільки ефективна в Україні незалежна система контролю бюджетних коштів? У чому ми «недотягуємо» до світових і європейських зразків? Чому реалізація результатів перевірок Рахункової палати надто залежить від політичної волі керівників держави, уряду чи парламенту, а не від норм і вимог закону? Ці та багато інших запитань ставили перед собою члени делегації Рахункової палати України після візиту до Федеральної Рахункової палати Німеччини в Бонні, організованого в рамках проекту Тасіс «Аудит державних фінансів». Пильне вивчення роботи німецьких колег дало змогу подивитися ніби збоку, з берегів Рейну, на роль і завдання органу фінансового контролю в державі, на принципи та перспективи співпраці з парламентом і урядом.

Якщо в Україні ми частіше міркуємо про властивий нам правовий нігілізм, то, говорячи про Німеччину, хочеться використати інше словосполучення — культ права. Системі зовнішнього фінансового контролю Німеччини властивий об'ємний, багатогранний взаємопроникаючий підхід до реалізації усіх наданих повноважень, що не залишає «білих плям» у ході контролю. Зовні аудиторські напрями діяльності Федеральної Рахункової палати Німеччини дещо нагадують наші, проте завдяки глибоко продуманій системі законодавчого регулювання зміст і організація їхньої роботи принципово відрізняються.

Суддівська незалежність у професійній діяльності членів і контролерів Федеральної Рахункової палати Німеччини є інституціональною гарантією, закріпленою в Конституції.

Рахункова палата України у своїй нинішній діяльності може і повинна використовувати ті самі досягнення в поставленні завдань аудита, що є в розпорядженні європейців і не суперечать вітчизняному закону. Серед них варто назвати, наприклад, попередній аудит, до якого входять аналіз, перевірка й оцінка фінансової звітності бюджетних організацій та установ. Важливими напрямами є: аудит функцій і діяльності уряду, до якого входить аудит економічності адміністративної діяльності, в процесі якого чинні норми державного управління порівнюються з їхньою практичною реалізацією; аудит ефективності використання робочої сили, фінансових, матеріальних та інформаційно-технологічних ресурсів; аудит діяльності об'єктів з урахуванням виконання покладених на нього функцій, а також перевірка досягнутих результатів і цілей, на які виділялися бюджетні кошти. Об'єктами перевірок є всі без винятку надходження і всі витрати Федерального бюджету Німеччини, вся економічна діяльність Федерального уряду, у тому числі використання державного майна, всі активи і пасиви.

Німецькі колеги, як і ми, не дають оцінок політичним рішенням, що впливають на економіку та фінанси, однак перевіряють базу і обгрунтування для їх прийняття. Якщо хоча б одна з передумов прийнятого рішення виявиться неправильною, то висновки Рахункової палати переконливо показують неминучість неправильно наслідків у випадку реалізації такого рішення.

Рішення за результатами перевірки приймають на паритетних засадах два контролери Федеральної Рахункової палати Німеччини і разом його підписують. При цьому об'єкт, який перевіряють, знайомиться з результатами і обов'язково висловлює своє ставлення до підсумкового документа. Всі випадки незгоди сторони, яку перевіряють, з висновками перевірялькиків розглядаються на засіданні Великого Сенату палати, а потім у формі «зауважень» заносяться до річного звіту з обов'язковим викладом думки об'єкта перевірки. Великий Сенат не має права скасувати рішення, прийняте колегіально двома контролерами, що проводили перевірку. Звіт подається до Бюджетного комітету парламенту, який систематично (в середньому майже 25 засідань на рік) розглядає кожен описаний у ньому випадок і приймає по ньому окрему постанову. Проект постанови Бюджетного комітету готується Рахунковою палатою. Зауваження викладаються у стриманому і лаконічному стилі з резюме і конкретними пропозиціями.

Консультуючи парламент і уряд, Рахункова палата Німеччини насамперед враховує пріоритети майбутнього розвитку країни з метою запобігання марним витратам бюджетних коштів. Слід зазначити, що органи законодавчої і виконавчої влади охоче користуються цими консультаціями.

Завдяки такій співпраці урядові органи і Рахункова палата стають партнерами, діяльність яких підпорядкована спільній меті — підвищенню ефективності роботи, ощадливій і прозорій витраті бюджетних коштів. Елементи такого підходу демонструє і Рахункова палата України. Проте подолання стереотипу сторожкості та недовіри до контрольного органу вимагає дотримання аудиторами принципів моральності, чесності, відкритості й прозорості стосовно результатів своєї роботи.

Матеріали Рахункової палати з найактуальніших контрольних заходів активно використовують Кабінет Міністрів України, Бюджетний комітет і депутати парламенту, Рада національної безпеки і оборони, Президент України, громадськість. Однак ця практика не врегульована законодавчо, не має системного характеру, не породжує будь-яких формалізованих юридичних наслідків, хоча висновки палати у тій чи іншій інтерпретації потім потрапляють до нормативних та інших офіційних документів.

Як і в німецькій Рахунковій палаті, **перевірки мають служити головній меті: одержанню оцінки господарської діяльності і витрат бюджету урядом і підзвітними йому органами,** забезпечувати правильність управління, підвищувати його ефективність і вказувати, як уникнути небажаних наслідків. Парламенту мають подавати всебічну характеристику ведення бюджету країни із зазначенням причин і наслідків значних помилок, а також пропозиції щодо їх виправлення та ліквідації в майбутньому.

Ми багато чого знаємо, багато чого можемо запровадити вже тепер, однак **чинне правове поле не дає змоги вирішити це завдання у повному обсязі.** Ми чекаємо допомоги в цій справі від Президента і Верховної Ради України.

Василь НЕВЄДОМИЙ, головний контролер Рахункової палати України, директор департаменту контролю витрат на оборону, судову владу, правоохоронну діяльність і безпеку держави.

П'ять поверхів щастя

НОВОСІЛЛЯ

Фото Ігоря АЛЬПЕРТА.

Напередодні святкування Дня незалежності міський голова Херсона Володимир Сальдо вручив ордери та ключі від квартир 30 родинам.

В ошатному п'ятиповерховому будинку, що розташований в історичному районі міста на вулиці Горького, проживатиме 27 сімей працівників Служби безпеки України. Деякі з них чекали «квартирного» щастя вже десять років.

Новосілля стало можливим завдяки сприянню державної програми та указу Президента стосовно забезпечення житлом військовослужбовців. Фінансування цільової програми забезпечили місцева дирекція «Укртелекому» та агрофірма «Таврія», що в Новій Каховці.

Алла БРУСИЛОВА.
Херсон.

На знімку: міський голова Херсона Володимир Сальдо **(праворуч)** та начальник управління Служби безпеки області Олексій Обаль **(у центрі)** вручають ордери новоселам.

ФАСАДИ І ЗАДВІРКИ

Дорослий світ з висоти дитячої коляски

Пішоходів треба любити. Майбутніх пішоходів — тим паче. Приблизно такі думки крутяться в моїй голові, поки я обираю, як із дитячою коляскою об'їхати цей візок, який його власник пристроїв посеред тротуару. Звертаю на проїжджу частину. Раз! — із-під коліс зустрічної машини летять бризки. Одна моя знайома каже, що їй кортить причепити до коляски яскраву табличку: «Гальмуй, потворо!» Як я її розумію...

У «Дитячому світі» подружня пара прицінюється до літніх колясок. Продавець вихваляє товар і охоче демонструє переваги сучасних моделей: мовляв, і колеса подвійні, й повертаються на 360 градусів, і підшипники ледь не космічні. Диво, та й годі. Молода мама терпляче слухає, а тоді зітхає: «З такими колясками лише по супермаркетах їздити. А для нашої Пролетарки всюдихід потрібен.

До перших самостійних кроків майбутній пішохід знайомиться зі світом з висоти дитячої коляски. За останній рік мені перестали подобатися крамниці й полюбилися базари: їхні передбачливі господарі, турбуючись про продавців із возиками, роблять похилі спуски до дороги. Для пішоходів майбутніх цього не робить ніхто. Навіть до спеціалізованого дитячого маркету вам доведеться заносити коляску на руках. Про що ви негайно пошкодуєте: розвернутися в торговельній залі, напханій іграшками та одягом, просто неможливо.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Із вікна мого будинку відкривається чудовий краєвид: парк, річка й терикони. Сьогодні сюди вписався новозбудований п'ятизірковий готель і оздоровчий комплекс «Вікторія». Власники закладу вирішили облагородити прилеглу територію і навіть виділили один мільйон гривень (не останній, треба розуміти) на ремонт дороги і тротуарів по проспекту Миру. Поки готель будувався, ми з дітьми терпляче чекали, коли знову відкриється наш улюблений маршрут для прогулянок. Задля цього мужньо терпіли і трамбування грунту о восьмій ранку, і яскраве світло потужних прожекторів прямо у вікна протягом ночі, й куряву від будівельних машин.

Нарешті по той бік вулиці з'явилися симпатичні газони і новенькі тротуари, а сам бульвар щедрі спонсори виклали тротуарною плиткою. «Краса!» — думала я, втім, до першого пішохідного переходу. На відремонтованій за всіма правилами дорозі немає жодного пандуса. Отож дітям у колясках шлях до райського куточка із фонтанами, струмочком і гойдалками заказано.

Ну гаразд, не потрапили до парку, то поїдемо до річки. Навіть болотний запах став вивітрюватися, після того як міська влада взялася чистити дно Кальміусу. Останніми роками берег «обсіли» численні закусочно-шинкові заклади. Сусідство із деякими з них, як-то з рестораном і казино «Африка», має свої переваги: у дітей з'явилися ігровий майданчик, пісочниця і плитка під ногами. Про мінуси мешканці сусідніх будинків згадують, коли о десятій вечора хтось із клієнтів закладу вирішує влаштувати собі свято душі і замовляє феєрверк...

Таке враження, що в роботі деяких наших підприємців ознакою «європейськості» можна назвати хіба що ремонт. Спробуйте зайти із дитиною на руках у суботу до центрального офісу UMC в Донецьку і купити ваучер до мобільного телефону. Вам доведеться піднятися сходами на другий поверх до зали, звернути на себе увагу співробітника компанії і отримати рахунок для оплати. Потім спуститися на перший поверх, стати в чергу до віконечка каси. Далі занесіть квитанцію на другий поверх. Отримайте картку. Знову сходами на перший. А ви що думали? Що компанія, яка рахує кожну секунду, дорожитиме і вашим часом?

Тепер розумієте, чому подвійні передні колеса, які повертаються на 360 градусів і роблять дитячий транспорт легшим за пір'їнку, для нашої країни — недозволена розкіш? До речі: якщо вже ви придбали таку коляску, негайно заблокуйте оті колеса. Бо загрузнете міцно в першій-ліпшій ямі. Перевірено!

Ліна КУЩ.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Генеральний директор
ТОВ «М.С.Л.»
Г. О. Ложенко
13. 08. 2003р.

Зміни та доповнення

до «Порядку розігрування грошових призів IV категорії призового фонду державної лотереї «Лото-Забава»

Розділ 3. «Другий етап розігрування» п. 3.1. викласти в наступній редакції: «Учасниками етапу розігрування є п'ятеро гравців, кожний із яких придбав лотерейний білет (чек гравця) на поточний тираж лотереї «Лото-Забава», в якому співпадає одна остання цифра 7-мизначного номера білета (чека гравця) лотереї «Лото-Забава» з номером однієї кульки, яка випала з лототрону»... (і далі по тексту).

П.3.6. Викласти в наступній редакції: «У випадку, якщо гравці, у яких одна остання цифра 7-мизначного номера білета (чека гравця) поточного тиражу лотереї «Лото-Забава» співпадає з номером однієї кульки, яка випала з лототрону, не зателефонують до початку відповідного розіграшу за оголошеними ведучими номерами телефонів, або зателефонує менше п'яти гравців з такими номерами білетів, учасниками другого етапу розігрування є ті гравці, які придбали лотерейний білет (чек гравця) на поточний тираж лотереї «Лото-Забава» та першими на початку телевізійної трансляції тиражу державної лотереї «Лото-Забава» зателефонували до студії за одним із телефонів, оголошених ведучим (навіть якщо остання одна цифра 7-мизначного номера білета (чека гравця) не співпадає з цифрою, яка випала з лототрону)».

Розділ 4. «Третій етап розігрування» п. 4.1.2. Викласти в наступній редакції: «П'ятеро гравців, які придбали лотерейний білет (чек гравця) на поточний тираж лотереї «Лото-Забава», в якому співпадає одна остання цифра 7-мизначного номера білета (чека гравця) з номером однієї кульки, яка випала з лототрону, за умови, якщо вони першими за інших після закінчення II етапу розігрування зателефонували до студії за одним із телефонів, оголошених ведучим, назвали номер свого білета (чека гравця), свій контактний телефон, прізвище, ім'я та по батькові».

П. 4.6. Викласти в наступній редакції: «У випадку, якщо гравці, у яких одна остання цифра 7-мизначного номера білета (чека гравця) поточного тиражу лотереї «Лото-Забава» співпадає з номером однієї кульки, яка випала з лототрону, не зателефонують за оголошеними ведучими номерами телефонів або зателефонує менше п'яти гравців з такими номерами білетів (чеків гравців), учасниками другого етапу розігрування є ті гравці, які придбали лотерейний білет (чек гравця) на поточний тираж лотереї «Лото-Забава» та першими на початку телевізійної трансляції тиражу державної лотереї «Лото-Забава» зателефонували до студії за одним із телефонів, оголошених ведучим (навіть якщо остання одна цифра 7-мизначного номера білета (чека гравця) не співпадає з цифрою, яка випала з лототрону)».

Доповнити розділом 11 — «Порядок проведення додаткових розіграшів під час проведення чергових розіграшів тиражів «Лото-Забава».

11.1. Провести додатковий святковий розіграш до 4-ї річниці «Лото-Забава» під час проведення 214 тиражу «Лото-Забава» (14 вересня 2003 року).

11.2. Учасниками додаткового розіграшу під час проведення 214 тиражу «Лото-Забава» (14 вересня 2003 року) є всі гравці в лотерею, які придбали лотерейний білет (чек гравця) на поточний 214 тираж лотереї.

11.3. Розіграш відбувається за номерами білетів на додатковому лототроні, в якому знаходиться 10 кульок з нанесеними на них номерами від 0 до 9.

11.4. В додатковому лототроні по черзі чотири рази розігруються виграшні комбінації з семи цифр. Номер кульки, зафіксованої першою в лототроні, відповідає останній цифрі 7-мизначного номера білета (чека гравця).

Розігруються:

— перша виграшна комбінація з 7-ми цифр. Визначається номер першого виграшного білета, який двічі називають ведучі телевізійної програми;

— друга виграшна комбінація з 7-ми цифр. Визначається номер другого виграшного білета, який двічі називають ведучі телевізійної програми;

— третя виграшна комбінація з 7-ми цифр. Визначається номер третього виграшного білета, який двічі називають ведучі телевізійної програми;

— четверта виграшна комбінація з 7-ми цифр. Визначається номер четвертого виграшного білета, який двічі називають ведучі телевізійної програми.

11.5. Переможцями додаткового розіграшу є четверо гравців, у номерах білетів (чеках гравців) кожного з яких співпало сім цифр 7-мизначного номера білета (чека гравця).

У разі, якщо в результаті цього додаткового розіграшу виграшним був визначений номер білета (чек гравця) державної лотереї «Лото-Забава», який фактично не був реалізований, кошти спрямовуються до IV категорії призового фонду наступного тиражу.

11.6. Кожна з чотирьох осіб, зазначених у п. 6.5. цього Порядку одержує грошовий приз — 40 000 грн. (сорок тисяч грн.), що за своїм розміром дорівнює середній вартості однокімнатної квартири за місцем проживання призера. (В сумі — 160 000 грн. — сто шістдесят тисяч грн. — середня вартість чотирьох однокімнатних квартир).

11.7. Такий приз кожен з чотирьох гравців одержує за письмовою заявою на підставі протоколу № 7 (додається) та пред'явленого білета (чека гравця) тиражу, номер якого співпадає з виграшним номером.

11.8. Розділ 11. Порядку набуває чинності з «14» вересня 2003 року і діє протягом проведення додаткового розігрування, включаючи виплату призів та пред'явлення претензій щодо розігрування призів в розмірі 40 000 (сорок тисяч грн.) — середньої вартості однокімнатної квартири за місцем проживання призера, але у будь-якому разі не пізніше «30» грудня 2003 року.

Доповнити розділом 12. «П'ятий етап розігрування».

12.1. Учасниками п'ятого етапу розігрування є гравці — переможці 1-ї категорії (три закреслені горизонтальні лінії в одному ігровому полі білета (чека гравця) лотереї «Лото-Забава»), які були визначені комп'ютерною системою під час проведення розіграшу поточного тиражу.

12.2. Розігрування відбувається після проведення основного розіграшу поточного тиражу лотереї «Лото-Забава», після визначення комп'ютерною системою виграшу 1-ї категорії.

12.3. Переможцями розігрування є гравці — переможці 1-ї категорії поточного тиражу, які зателефонували на програму під час трансляції поточного тиражу за номером телефона, оголошеним ведучим, назвали номер та контрольний номер свого білета (чека гравця).

12.4. Переможець V етапу розігрування одержує грошовий приз, оголошений ведучим, що за своїм розміром дорівнює вартості товару народного споживання, який визначається наказом генерального директора МСЛ.

12.5. Право на одержання переможцем призу засвідчується протоколом № 4, який підписується членами тиражної комісії. Для отримання призу переможець обов'язково пред'являє білет з виграшем 1-ї категорії та паспорт або інший документ, виданий державною установою, що посвідчує особу (крім осіб віком до 16 років).

Розділ 6. «Порядок визначення призів, право власності на які набувають переможці четвертого етапу розігрування» доповнити пунктом 6.3. та викласти в наступній редакції: «Кожна з чотирьох осіб, зазначена в п. 11.6. цього Порядку, одержує грошовий приз, що за своїм розміром дорівнює 40 000 грн. (сорок тисяч грн.) — середня вартість однокімнатної квартири за місцем проживання призера (в сумі дорівнює — 160 000 грн. — сто шістдесят тисяч. грн. — середня вартість 4-х однокімнатних квартир)».

У НОМЕР

«Нектар» запрацював

Миколаївський завод «Нектар» налагодив випуск восьми видів фруктової газованої води. Роздрібна ціна півторалітрової пляшки усього 85 копійок, що набагато нижче від аналогічної продукції інших торгових марок. За зміну виробляють близько п'яти тисяч пляшок.

Тривалий час підприємство не працювало через фінансові труднощі: не було коштів на ремонт устаткування і закупівлю сировини. Але вже найближчими днями на заводі запрацює і відремонтований майонезний цех, де робитимуть «Провансаль миколаївський».

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Малолітні пільговики

За рекомендацією Луцької міськради напередодні нового навчального року заклади побутового обслуговування обласного центру надають знижки на свої послуги школярам до 14-річного віку. Зокрема, можна буде вдвічі дешевше постригтися у перукарнях і зробити знімок в фотоательє. Знижку на 60 відсотків надають підприємства хімчистки і пральні.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Дурман спалено

Два дні співробітники СБУ знищували понад 70 тисяч кущів культивованої коноплі. Її плантацію виявили на околиці Сімферополя. Правоохоронці спалили 21 тонну наркотичної сировини, якої вистачило б на мільйон доз. Дивує, що жодного мешканця з навколишніх поселень не стурбувала поява специфічного лану, який сімферопольські підлітки щедро підживлювали, і тут смалили дурман.

Віктор ХОМЕНКО.

Информацию о продаже активов ГОАО ЦОФ «Красноармейская», опубликованная в газете «Голос Украины» за № 152 от 15.08.03 г. считать недействительной.

ФОТОФАКТ

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

У розпалі капітальна реконструкція луганського аеровокзалу. Закінчено роботи у VIP-залі, повністю оновлюють фасади. Після ремонту, проведеного за кошти обласного бюджету, повітряні ворота Луганська відповідатимуть міжнародному рівню.

ОГОЛОШЕННЯ

про проведення відкритих торгів на закупівлю робіт

1. Замовник торгів: ВАТ "Полтаваобленерго" код ЄДРПОУ 00131819

Отримувач робіт: Кременчуцька ТЕЦ ВАТ "Полтаваобленерго" 39610, м. Кременчук, вул. Свіштовська, 2, код 00131831

1.1. Поштова адреса: 36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5

1.2. Контактні телефони (05366) 4-12-97, факс (0536) 76-84-78

2. Інформація про роботи, що закуповуються:

- монтаж огороджуючих конструкцій (фахверк, стінові панелі) тимчасового торця - 858 м²;
- монтаж стінових панелей монтажних прорізів - 290,6 м²;
- земляні роботи (виїмка, трамбування, зворотня засипка) - 300 м³;
- бетонна підготовка під поли 300 м².
- монтаж металевих конструкцій - 27, 3 тн.

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:

39610, м. Кременчук, вул. Свіштовська, 2, Кременчуцька ТЕЦ ВАТ "Полтаваобленерго", поштою або уповноваженим на отримання документації представником учасника тендера, за заявками, отриманими факсом (0536) 760 - 647

4. Заявки на участь у торгах приймаються за адресою:

39610, м. Кременчук, вул. Свіштовська, 2, Кременчуцька ТЕЦ ВАТ "Полтаваобленерго" у встановленій формі не пізніше 20 днів з дня виходу оголошення про проведення торгів, при наявності ліцензій, підтвердження кваліфікації, надання тендерного забезпечення та купівлі тендерної документації.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) постановою від 04.08.2003 р. по справі № 4/12. Сільськогосподарське закрите акціонерне товариство «Новопетрівське», с. Новопетрівське, Новоодеського району Миколаївської області визнано банкрутом і по відношенню до банкрута відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначений Друмирецький Вячеслав Борисович (ліцензія АА № 250040), м. Миколаїв, вул. Морехідна, 14, офіс, 209.

Комітет кредиторів ВАТ «Кутський лісокомбінат»

запрошує взяти участь юридичних та фізичних осіб в інвестуванні та санації підприємства.

Адреса: смт. Кути, вул. Вижницька, 68 Косівського району Івано-Франківської області.

Контактний телефон: 8(03422) 4-51-96.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 31.07.2003 р. ПП «Марс» (83017, м. Донецьк, бул. Шевченко, 40/67, ЗКПО 21965486, р/р № 26025186867001 в КБ «Приватбанк», м. Донецьк, МФО 335496) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначений Миронов Ігор Миколайович (ліцензія № 249814, 83003, м. Донецьк, пр-т. Ілліча, 89, к. 809).

Господарським судом Луганської області (пл. Героїв ВВВ, 3а, м. Луганськ, 91000) порушено провадження по справі № 11/85 б про банкрутство Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Мир» (с. Огульчанськ Краснодонського району Луганської області, 94454; рахунок № 26008300628001 в філії «Відділення ПІБ в м. Краснодоні», МФО 304234; код ЄДРПОУ 30764108). Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Ярковенка М. С. (вул. Радянська, 66/20, м. Луганськ, 91016). Мораторій на задоволення вимог кредиторів введено 27.05.2003.

ВАТ «БіоПро» (код за ЄДРПОУ 20789975) згідно рішення Загальних зборів акціонерів повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом 2-х місяців з дня публікації оголошення за адресою: 79044, м. Львів, вул. Сміливих, 5.

Ліквідаційна комісія.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 04 серпня 2003 р. у справі № 20/38 товариство з обмеженою відповідальністю «ФІЄСТА-ТОРГ» (72312, Запорізька область, м. Мелітополь, пров. Північний, 2, п/р 26004072801 у МФ АБ «АвтоЗАЗбанк», код ЄДРПОУ 25493558) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Моісеєва Юрія Володимировича (ліцензія АА № 419459 від 18.11.2002 р., 72316, м. Мелітополь, 3-й пров. Малюги, 13, тел. (050) 3-22-37).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. С. Тюленіна, 21) постановою від 28 липня 2003 року по справі № 19/93 Приватне підприємство «Агроелектрокомплект» (69117, м. Запоріжжя, вул. Східна, б.8, код ЄДРПОУ 30240884, п/р 26004301311221 у Філії «Комунарське відділення ПІБ м. Запоріжжя», МФО 313344) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Державну податкову інспекцію у Комунарському районі м. Запоріжжя (69050, м. Запоріжжя, вул. Оранжерейна, 23).

Київська агропромислова біржа повідомляє,

що 30 вересня 2003 року о 15.00 за адресою: м. Київ, вул. Червоноармійська, 13 (торговий зал біржі) відбудуться позачергові загальні збори Засновників «Київагропромбіржі».

Початок реєстрації учасників з 14.00.

Порядок денний:

1. Звіт дирекції.
2. Розгляд нової редакції установчих документів та їх затвердження.

Телефон для довідок: 234-21-80.

Постановою Господарського суду Херсонської області по справі № 5/76 від 26.04.2002 р. Державне комунальне підприємство по роботі платних автостоянок (код ЄДРПОУ 22759895, м. Херсон, вул. Фрунзе, 3) визнано банкрутом по відкрита ліквідаційна процедура.

Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, в місячний строк з дня публікації оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22-А, Будинок Рад) постановою від 04.08.03 р. (справа № 5/3) визнав банкрутом СГ ТОВ «Степ» (56200, смт. Березнегувате, Березнегуватського району, Миколаївської області, код 03765430) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Тимофєєву Тетяну Петрівну (ліцензія АА № 315474 від 03.09.02 р. Адреса: 54009, м. Миколаїв, вул. Велика Морська, 89, тел. (0512-50-00-76).

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22-А, Будинок Рад) постановою від 04.08.03 р. (справа № 5/4) визнав банкрутом СГ ТОВ «Баштанське» (56180, с. Лоцкіне, Баштанського району, Миколаївської області, код 00854759) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Тимофєєву Тетяну Петрівну (ліцензія АА № 315474 від 03.09.02 р. Адреса: 54009, м. Миколаїв, вул. Велика Морська, 89, тел. (0512-50-00-76).

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) за заявою Хмельницької міжрайонної державної податкової інспекції м. Хмельницький у справі 13/33-Б (постанова суду від 18.08.2003 р.) сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Вітчизна» код ЄДРПОУ 30769808. 29000, Хмельницька область, Хмельницький район, с. Педоси, п/р 2600001706583 в Хмельницькій філії ВАТ «Укрексімбанку», МФО 315609 визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Синишина Олега Андрійовича (м. Хмельницький, вул. Проскурівського Підпілля, 48; т.8067920-50-78, ліцензія серія АА № 484194 від 29.12.2002 р.)

Державне науково–виробниче підприємство по створенню та впровадженню інформаційних технологій

код за ЄДРПОУ 04777056, юридична адреса: м. Київ, вул. Алма-Атинська, 74, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Ліквідаційна комісія
т. 568-95-95.

Господарський суд Київської області порушив справу № 301/11Б-03 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Деффа» (08132, Київська обл., м. Вишневе, вул. Київська, 4, р/р № 26000163726001 в КРУ КБ «Приватбанк», МФО 321842, код ЄДРПОУ 00310396).

Розпорядником майна призначено Седлецького Олександра Валентиновича (ліцензія серії АА № 047622 видана міністерством економіки України 10.07.2001 р.), поштова адреса: м. Київ-107, а/с 34.

Письмові заяви конкурсних кредиторів з підтверджуючими вимоги документами приймаються до господарського суду протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. Копії заяв кредиторів та доданих до них документів направляються боржнику та розпоряднику майна.

Особи, що бажають прийняти участь в санації боржника, можуть подати розпоряднику майна заяву про участь у санації боржника та свої пропозиції відносно санації.

Господарський суд Волинської області (43025, м. Луцьк, вул. Медведєва, 1) порушив справу № 4/49-Б про визнання банкрутом Камінь-Каширського державного лісового господарства, код ЄДРПОУ 00991568 (44500, Волинська обл., м. Камінь-Каширський, вул. Ковельська, 42, поточний рахунок № 26006229985001 в Камінь-Каширському відділенні КБ «ПРИВАТБАНК», МФО 303440). Розпорядником майна (арбітражним керуючим) призначено Темчишина В. П. (ліцензія № 249619 від 19.10.01).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом Державної податкової інспекції у Печерському районі м. Києва порушено такі справи про банкрутство:

1) Товариство з обмеженою відповідальністю «Промагросервіс-ЛДТ», ідентифікаційний код 22950104, 01021, м. Київ, ул. Інститутська, 25, р/р № 26002301001204/980, р/р № 26007351001204/840 в АКБ «Трансбанк», МФО 300089, справа № 24/401-б.

2) Товариство з обмеженою відповідальністю «Полі-Трейд», ідентифікаційний код 31811834, 01133, м. Київ, бул. Лесі Українки, 15, р/р № 26003001000898/980 в ВАТ «Український торгово-кредитний банк», МФО 321723, справа № 24/404-б.

3) Товариство з обмеженою відповідальністю «АЙВА ПЛЮС», ідентифікаційний код 23738406, 01021, м. Київ, вул. Інститутська, 25, р/р № 2600104242/840/978 в АБ «УКРГАЗПРОМБАНК», МФО 320843, р/р № 26006200002296/980 в Дарницької ф-ї м. Києва АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322023, р/р № 26008218691/980, р/р № 26009218691840/840 в ВАТ «Морський транспортний банк», м. Одеса, МФО 328168, р/р № 26009410111840/840, № р/р 26008410111/980 в КФ АКБ «Морський транспортний банк», МФО 300829, справа № 24/406-б.

4) Приватне підприємство «Лукус», ідентифікаційний код 30113906, 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 26, р/р № 20403001300683 в Державно-акціонерному спеціалізованому імпортно-експортному банку України «Укрспецімпексбанк», МФО 322368, справа № 24/403-б.

5) Приватне підприємтсво «Фарби-К», ідентифікаційний код 31750321, 01133, м. Київ, бул. Лесі Українки, 15, р/р № 26004001000831 в АКБ «Український кредитно-торговий банк», МФО 321024, справа № 24/405-б.

6) Приватне підприємство «КРЕЗ-ЕКСПО», ідентифікаційний код 24729036, 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, 41, р/р № 2600303272/840/980, р/р № 260040327201/840 в АБ «Ажіо», МФО 300175, р/р № 26005169799001/980, р/р № 26007169799098/980 в філії «Розрахунковий центр» КБ Приватбанк, МФО 320649, справа № 24/402-б.

7) Дочірнє підприємство «ЮНІКС ЛІМІТЕД», ідентифікаційний код 30111872, 01014, м. Київ, вул. Струтинського, 8, р/р № 26002301000421/980 в АКБ «Трансбанк», МФО 300089, справа № 24/410-б.

8) Товариство з обмеженою відподалыстю «ВР-ЛТД», ідентифікаційний код 25292630, 01011, м. Київ, вул. Кутузува, 2, кв. 1, р/р № 26007000202201/980, р/р № 26001000202230/840, р/р № 26007000202290/756, р/р № 26034000202230/840, р/р № 26030000202290/756 в АКБ «Київ», МФО 321024, р/р № 260093012801/980 в АБ «Банк регіонального розвитку», МФО 300540, р/р № 2600611721001/980, р/р № 2604711721011/980 в АБ «Київська Русь», МФО 319092, р/р № 26001047132/980 в ЗАТ «Інноваційно-промисловий банк», МФО 322863, р/р № 26009020224/980 в «Фермерський земельний акціонерний банк», МФО 322432, справа № 24/407-б.

Розпорядником майна по справах № 24/401-б, № 24/404-б, № 24/406-б, № 24-403-б, № 24/405-б, № 24/402-б, № 24/410-б, № 24/407-б призначений абітражний керуючий Крикун Віктор Борисович, ліцензія № 047767 від 02.10.01 р., контактний телефон 234-47-55, 237-82-84.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Дніпропетровської області (49027, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а), за заявою Орджонікідзевської ОДПІ, у справі № Б 15/106/03 від 09/07/03 р. введена процедура розпорядження майном боржника Спільного підприємства «Консервний завод», 53800, м. Апостолове, Дніпропетровська обл., вул. Промислова, 1, п/р 26005153784001 в філії КБ «Приватбанк» м. Кривий Ріг, МФО 305750, код 25534808. Розпорядником майна призначено Новікова О. В., 49027, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського,23, ком № 8, тел/факс 744-21-37, 770-22-92.

Господасрький суд Автономної республіки Крим (вул. К. Маркса, 18, м. Симферополь, 95000) Постановою від 23 червня 2003 року у справі № 2-13/2811-2003 визнав банкрутом Управління будівництва в Криму будівельного об'єдання Господарського управління Президента Російської Федерації (с. Оползнєвоє, м. Алупка, Автомомна республіка Крим, 98685, код ЄДРПОУ 05089751) та відкрив ліквідаційну процедуру, Ліквідатором призначено Вудуда Гаррі Ігоровича (ліцензія АА № 249853 від 22.10.2002).

Филиал ГХУ Агентства по вопросам банкротства в Донецкой области и ликвидатор ОАО «Донецкий мясокомбинат»

сообщают о повторном проведении аукциона по продаже активов. На аукцион выставляются следующие активы: 1. Группа зданий и сооружений, расположенные по адресу: г. Донецк, ул. Сеченова, 40, начальная цена продажи — 514370,00 грн. без НДС, гарантийный взнос — 25718,50 грн. 2. Основные средства (171 единица), находящиеся по адресу: г. Донецк, пр. Ильича, 105, начальная цена продажи — 6975,00 грн. в т. ч. НДС, гарантийный взнос — 348,75 грн. Гарантийный взнос в размере 5% от начальной цены реализуемого имущества и регистрационный сбор для регистрации участников аукциона — 17,00 гривен перечисляются на р/сч. 26008274107001 в ФКБ «Приватбанк» г. Краматорска, МФО 335548, ОКПО 25340553, Универсальный бирже «Примус». Для участия в аукционе необходимо подать письменную заявку организатору торгов Филиалу ГХУ Агентства по вопросам банкротства в Донецкой области, расположенному по адресу: г. Донецк, пр-т Комсомольский, 8. Срок подачи заявок на участие в аукционе 27 календарных дней со дня публикации в газете по 22 сентября 2003 г. включительно. Аукцион состоится 26 сентября 2003 г. в 11.00 по адресу: г. Донецк, пр. Титова, 15 на Универсальной бирже «Примус». Справки по телефону: 385-39-52.

ВИСТАВКИ

Доторкнутися до джерел

У Запоріжжі в художньому музеї розгорнулася виставка мистецьких робіт умільців із села Берестове Бердянського району. Експозиція — продовження регіональної акції «Мистецтво одного села», започаткованої торік.

Берестівці — нащадки переселенців із Чернігівщини, Київщини та Полтавщини, котрі більше двохсот років тому вперше почали обробляти землі у верхів'ї степової річки Берди, — зберегли не лише славні хліборобські традиції.

Українство кількох областей неповторно переплелося в Берестовому і через покоління подарувало сучасникам унікальні витвори народного мистецтва: рушники, вишиванки, дивовижної краси домоткані килими тощо. Їх презентація в художньому музеї — ще одна чудова нагода для мешканців Запоріжжя доторкнутися душею до вічного джерела прекрасного, відчути все багатство і велич духу нашого народу.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

ФЕСТИВАЛІ

Сезон класики

У День незалежності України в столиці кримських курортів стартував І Міжнародний фестиваль опери і балету «Класичні сезони в Ялті». До кінця серпня провідні оперні колективи виступатимуть на півострові безоплатно.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У рамках акції «Київський вальс» на чотирьох спеціально обладнаних майданчиках міста понад 25 танцювальних колективів вальсували під акомпанемент найкращих українських духових оркестрів.

На знімку: під час акції на майдані Незалежності.

Злива не перешкода, коли в душі свято

Пам'ятаєте, як кіногероїня Ірини Муравйової розробляла дикцію з повним ротом горіхів? У ці вихідні таку можливість мав кожен, хто відвідав Київський зоопарк. Тільки пробопляти це треба було за допомогою не горіхів, а... карамельок. І не просто так, а за приз. Спробувати себе могли діти і їхні батьки в різних конкурсах на дитячому святі до Дня незалежності, організованому в суботу компанією «Кодак».

Конкурс дитячого малюнка проходив досить оригінально: слід було за визначений час намалювати якнайбільше казкових звіряток на повітряній кульці. Причому потім, що для деяких дітей і їхніх батьків виявилося складнішим, назвати кожне з них. Повеселилися вдосталь всі учасники і глядачі й на інших конкурсах, як, наприклад, закидання з відстані цукерок до чашки, обмотування на швидкість туалетним папером тощо. Хоча для вручення останніх призів деяких особливо жвавих маленьких переможців довелося навіть доганяти через раптову зливу.

У неділю свято малечі тривало вже завдяки вітчизняній фірмі з пошиття дитячого одягу «Деа». Було влаштоване справжнє розважально-показове шоу для дітей і за участю дітей. Тут і малята, і школярі змагалися, хто краще розповість вірш, проспіває пісню чи просто поздоровить усіх зі святом. Між конкурсами запалювали гарним настроєм учасники київського танцювального ансамблю «Пульс», інтригував магічними трюками дует «Формула кохання».

А відбувалося це все у перервах між показами колекції дитячого одягу «Деа». Діти зі школи танцю «Леді» (Боярка) представили моделі на будь-який смак. Відразу приковують увагу величезні маки на маленьких літніх платтях, веселять штани-«підстріли» на шлейках для хлопчиків — на урочисті випадки, зачаровує сонячно-тепла колірна гама трикотажних виробів, цікавий спортивний одяг, як, наприклад, стильна коротка спідниця-кулька. А кульмінацією став вихід малят в оригінальних трикотажних костюмах з вишивкою-бахромою на грудях.

Відрадно, що нарешті наші виробники використовують матеріали європейської якості. Завдяки цьому, а також удалим дизайнерським розробкам представлений дитячий одяг вирізняється індивідуалізмом, стильністю, незвичайністю і з успіхом може конкурувати з закордонними товарами.

Марічка КОРМУШКІНА.

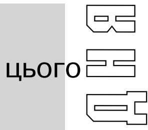
Ловись, «хохлома», велика й маленька

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

У суботу в Києві короткочасна, але дуже сильна злива завдала масу неприємностей киянам та гостям столиці, які відвідали вернісаж на Андріївському узвозі. За свідченням очевидців, сильні пориви вітру перевертали хиткі прилавки з художніми виробами. Шквал зносив картини, ікони, біжутерію та інший товар, яким славиться Андріївський узвіз, у потужний потік води, що утворився посередині вулиці. Отже, багато хто з торговців залишився без частини свого товару. Проте їхні підприємливі колеги, котрі розташовувалися нижче «за течією», а також деякі відвідувачі вернісажу не пропустили можливості «половити у каламутній водиці», витягуючи з потоку не рибу, а сувеніри, що стали «нічийними» завдяки стихії.

Антон ДМИТРЕНКО.

27 СЕРПНЯ

■ 1818 р. У Харкові помер письменник і вчений Розумник Гонорський. У 1816—18 рр. редагував журнал "Украинский вестник". ■ 1856 р. Народився Іван Франко. ■ 1913 р. У Києві льотчик Петро Нестеров уперше виконав «мертву петлю», чим започаткував техніку вищого пілотажу. ■ 1936 р. 27 європейських держав, в тім числі СРСР, уклали угоду про невтручання у громадянську війну, що розпочалася в Іспанії. ■ 1966 р. У Жданові (нині Маріуполь) — пуск найбільшої тоді в Європі аглофабрики металургійного заводу. ■ 1991 р. Молдавія проголосила незалежність.

СПОРТ

(Початок на 4-й стор.).

Без сенсацій

Футбол. Кубок України. 1/16 фіналу. «Закарпаття» — «Кривбас». 0:1. «Верес» — «Металург» Д. 1:4. «Нива» В — «Чорноморець». 1:2. «Спартак» С — «Ворскла». 1:5. «Нафтовик» О — «Металург» Зп. 1:2. «Спартак» І-Ф — «Металіст». 5:3. «Нафком-Академія» — «Дніпро». 0:1. «Красилів-Оболонь» — «Таврія». 1:4. «Полісся» — «Борисфен». 2:3. ЦСКА — «Іллічівець». 0:2. «Зоря» — «Оболонь». 2:5. «Титан» — «Волинь». 1:4. «Газівник-Скала» — «Арсенал» К. 1:4. «Дністер» — «Сталь» А. 1:2.

«Пальміра» — «Шахтар». 0:2. Голи: Лалатович, 77, Брандау, 90+2.

«Шахтар»: Шутков, Старостяк, Глевецкас, Лалатович, Нізері, Зубов, Левандовський, Пуканич, Срна, Агахова (Цимакурідзе, 83), Брандау.

«Миколаїв» — «Динамо». 0:6. Голи: Ринкон, 33, Мелащенко, 39, Онищенко, 59, Шацьких, 70, 76, Мілевський, 79.

«Динамо»: Рева, Хацкевич, Онищенко, Яценко, Алессандро, Саблич, Мелащенко, Гіоане (Белькевич, 46), Мілевський, Чернат (Гусєв, 46), Ринкон (Шацьких, 46).

Сенсацій, як бачимо, не сталося. А от наші найсильніші клуби, які сьогодні на виїзді проведуть повторні матчі третього кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів, мали хорошу можливість перевірити власну боєготовність. Певною мірою це їм вдалося. Але якщо динамівці впоралися з миколаївцями легко, то «Шахтар» довго вимучував перший м'яч у ворота одеситів. Щоправда, слід зважити на те, що «вуглярі» грали без ряду провідних виконавців — Плетикоси, Вукича, Тимощука, Бєліка, Пажина, Попова, Бахарєва, Гая, Рата.

Тепер чекатимемо на позитивні результати в Загребі та Москві. До речі, суперник киян загребське «Динамо» в черговому матчі чемпіонату Хорватії здолало у гостях клуб «Словен» (Белупо) — 1:0. Переможного м'яча забив Бартолович (7). А московський «Локомотив» на останніх секундах зустрічі виграв у одного з претендентів на «золото-2003» раменського «Сатурна» — 2:1 (Лоськов, 57, Євсєєв, 90 — Режис, 76).

Наступний етап Кубка України відбудеться 29 жовтня.

Нові призначення

Колишній півоборонець київського «Динамо» та збірної країни Олександр Заваров призначений новим наставником швейцарського клубу «Віль», змінивши на тренерському містку німця Мартіна Андерматта. Керівництво «Віля» на чолі з Ігорем Бєлановим прийняло рішення звільнити Андерматта після суботнього матчу з «Цюріхом», який «вільці» програли з рахунком 1:3.

А головним тренером збірної Росії з футболу працюватиме Георгій Ярцев — грізний у минулому форвард московського «Спартака». Свій клуб пан Ярцев вже як наставник свого часу приводив до звання чемпіона Росії. У збірній йому допомагатимуть Ринат Дасаєв, Олександр Бородюк та Ігор Чугайнов.

Без нагород і з тривогою в душі

Спортивна гімнастика. Чемпіонат світу. Анагайм (США).

На жаль, представники України похвалитися нічим не можуть. Не здобуто жодної медалі. Це, погодьтеся, тривожний сигнал. Цікаво, на що ми можемо розраховувати наступного, олімпійського, року в столиці Греції? Це запитання до керівництва Національної федерації гімнастики і її президента Ігоря Коробчинського.

Армійський тріумф на спартаківському святі

Хокей. Москва. Кубок «Спартака». Підопічні легендарного Віктора Тихонова — хокеїсти ЦСКА — у фіналі перемогли череповецьку «Сєверсталь». 2:1. Матч за 3—4-е місця. «Спартак» (Москва) — «Крилья Совєтов» (Москва). 3:1. Матч за 5—6-е місця. Збірна клубів України — «Металургс» (Латвія). 4:2.

У рамках цього турніру відбувся товариський матч ветеранських збірних України та Росії. Переможу — 5:4 — здобули українці!

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Ціна договірна

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України» Зам. 0311155. **1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos